

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

17. juli 2017

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2017/C 231/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2017/C 231/02	Sag C-10/17 P: Appel iværksat den 11. januar 2017 af Polo Club til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 10. november 2016 i sag T-67/15 — Polo Club mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret	2
2017/C 231/03	Sag C-50/17 P: Appel iværksat den 31. januar 2017 af Universidad Internacional de la Rioja, S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 1. december 2016 i sag T-561/15, Universidad Internacional de la Rioja mod EUIPO — Universidad de la Rioja (Universidad Internacional de la Rioja UNIR)	2
2017/C 231/04	Sag C-147/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Constanța (Rumænien) den 23. marts 2017 — Sindicatul Familia Constanța m.fl. mod Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța	3
2017/C 231/05	Sag C-148/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 24. marts 2017 — Peek & Cloppenburg KG mod Peek & Cloppenburg KG	4
2017/C 231/06	Sag C-161/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 31. marts 2017 — Land Nordrhein-Westfalen mod Dirk Renckhoff	5

2017/C 231/07	Sag C-171/17: Sag anlagt den 5. april 2017 — Europa-Kommissionen mod Ungarn	5
2017/C 231/08	Sag C-179/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Spanien) den 7. april 2017 — Bankia S.A. mod Alfonso Antonio Lau Mendoza og Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez	6
2017/C 231/09	Sag C-192/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 13. april 2017 — Cobra SpA mod Ministero dello Sviluppo Economico	7
2017/C 231/10	Sag C-196/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 13. april 2017 — Kathrin Meyer mod TUIfly GmbH	8
2017/C 231/11	Sag C-197/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 13. april 2017 — Thomas Neufeldt m.fl. mod TUIfly GmbH	9
2017/C 231/12	Sag C-198/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 13. april 2017 — Ivan Wallmann mod TUIfly GmbH	10
2017/C 231/13	Sag C-200/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgerichts Hannover (Tyskland) den 13. april 2017 — Susanne de Winder mod TUIfly GmbH	10
2017/C 231/14	Sag C-201/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 13. april 2017 — Holger Schlosser og Nicole Schlosser mod TUIfly GmbH	11
2017/C 231/15	Sag C-202/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 13. april 2017 — Peter Rebbe, Hans-Peter Rebbe og Harmine Rebbe mod TUIfly GmbH	12
2017/C 231/16	Sag C-208/17 P: Appel iværksat den 21. april 2017 af NF til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 28. februar 2017 i sag T-192/16, NF mod Det Europæiske Råd	12
2017/C 231/17	Sag C-209/17 P: Appel iværksat den 21. april 2017 af NG til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Udvidede Afdeling) den 28. februar 2017 i sag T-193/16, NG mod Det Europæiske Råd	13
2017/C 231/18	Sag C-210/17 P: Appel iværksat den 21. april 2017 af NM til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Udvidede Afdeling) den 28. februar 2017 i sag T-257/16, NM mod Det Europæiske Råd	14
2017/C 231/19	Sag C-212/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 24. april 2017 — Simón Rodríguez Otero mod Televisión de Galicia S.A.	15
2017/C 231/20	Sag C-225/17 P: Appel iværksat den 27. april 2017 af Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd og Valfajr 8th Shipping Line Co. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 17. februar 2017 i de forenede sager T-14/14 og T-87/14, Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union	15
2017/C 231/21	Sag C-226/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 28. april 2017 — Brigitte Wittmann mod TUIfly GmbH	17
2017/C 231/22	Sag C-228/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 28. april 2017 — Reinhard Wittmann mod TUIfly GmbH	18

2017/C 231/23	Sag C-238/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vilniaus miesto apylinkės teismas (Litauen) den 9. maj 2017 — »Renega« UAB mod »Energijos skirstymo operatorius« AB og »Lietuvos energijos gamyba« AB	18
2017/C 231/24	Sag C-246/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 10. maj 2017 — Ibrahima Diallo mod État belge	19
2017/C 231/25	Sag C-265/17 P: Appel iværksat den 16. maj 2017 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 7. marts 2017 i sag T-194/13, United Parcel Service mod Europa-Kommissionen	21
Retten		
2017/C 231/26	Sag T-637/15: Rettens dom af 31. maj 2017 — Alma-The Soul of Italian Wine mod EUIPO (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE — det ældre EU-ordmærke VINA SOL — relativ registreringshindring — skade på særpræget — ingen lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009)	22
2017/C 231/27	Sag T-519/16: Rettens dom af 17. maj 2017 — Piessevaux mod Rådet (Personalesag — tjenestemænd — pensioner — overførsel af pensionsrettigheder til Unionens pensionsordning — forslag om godskrivning af pensionsberettigede tjenestear — artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten — nye almindelige gennemførelsesbestemmelser — ligebehandling — velerhvervede rettigheder — berettiget forventning)	22
2017/C 231/28	Sag T-164/16: Rettens kendelse af 17. maj 2017 — Piper Verlag mod EUIPO (THE TRAVEL EPISODES) (EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket THE TRAVEL EPISODES — absolut registreringshindring — påstand om omgørelse — retsakt, der ikke kan vedtages af appelkammeret — tilsidesættelse af formkrav — afvisning)	23
2017/C 231/29	Sag T-207/16 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 8. maj 2017 — Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis mod Europa-Kommissionen (Særlige rettergangsformer — offentlige kontrakter — udelukkelsesvarsling — kontrolvarsling — begæring om udsættelse af gennemførelse — haster ikke)	23
2017/C 231/30	Sag T-285/16: Rettens kendelse af 15. maj 2017 — Dominator International mod EUIPO (DREAMLINE) (EU-varemærker — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — ord-mærket DREAMLINE — absolutte registreringshindringer — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009 — artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet — procesreglementets artikel 126)	24
2017/C 231/31	Sag T-481/16: Rettens kendelse af 17. maj 2017 — Cuallado Martorell mod Kommissionen (Personalesag — ansættelse — almindelig udvælgelsesprøve — ikke adgang til den mundtlige prøve — bedømmelse af den skriftlige prøve — afgørelse om ikke at opføre sagsøgeren på reservelisten — en udvælgelseskomité's mulighed for at overlade rettelsen af de skriftlige prøver til et af dens medlemmer — åbenbart, at søgsmålet delvist ikke kan antages til realitetsbehandling, delvist er retligt ugrundet)	25
2017/C 231/32	Sag T-785/16: Rettens kendelse af 16. maj 2017 — BSH Electrodomesticos España mod EUIPO — DKSH International (Ufesa) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Ufesa — mindelig løsning af sagen — sagsøgerens erhvervelse af det ansøgte varemærke — uforholdende at træffe afgørelse)	25

2017/C 231/33	Sag T-170/17 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 18. maj 2017 — RW mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — personalesag — tjenestemænd — tvungen orlov og pensionering — pensionsalder — vedtægtens artikel 42c — begæring om udsættelse af gennemførelsen — fumus boni juris — uopsættelighed — interesseafvejning)	26
2017/C 231/34	Sag T-113/17: Sag anlagt den 20. februar 2017 — Crédit Agricole og Crédit Agricole Corporate and Investment Bank mod Kommissionen	27
2017/C 231/35	Sag T-242/17: Sag anlagt den 25. april 2017 — SC mod Eulex Kosovo	28
2017/C 231/36	Sag T-244/17: Sag anlagt den 26. april 2017 — António Conde & Companhia mod Kommissionen	29
2017/C 231/37	Sag T-254/17: Sag anlagt den 28. april 2017 — Intermarché Casino Achats mod Kommissionen	29
2017/C 231/38	Sag T-255/17: Sag anlagt den 28. april 2017 — Les Mousquetaires og ITM Entreprises mod Kommissionen	30
2017/C 231/39	Sag T-268/17: Sag anlagt den 8. maj 2017 — Clean Sky 2 Joint Undertaking mod Revoind Industriale	31
2017/C 231/40	Sag T-269/17: Sag anlagt den 8. maj 2017 — Clean Sky 2 Joint Undertaking mod Revoind Industriale	32
2017/C 231/41	Sag T-270/17: Sag anlagt den 8. maj 2017 — Clean Sky 2 Joint Undertaking mod Revoind Industriale	33
2017/C 231/42	Sag T-271/17: Sag anlagt den 8. maj 2017 — Clean Sky 2 Joint Undertaking mod Revoind Industriale	34
2017/C 231/43	Sag T-272/17: Sag anlagt den 5. maj 2017 — Webgarden mod EUIPO (Dating Bracelet)	35
2017/C 231/44	Sag T-283/17: Sag anlagt den 15. maj 2017 — SH mod Kommissionen	35
2017/C 231/45	Sag T-284/17: Sag anlagt den 12. maj 2017 — Le Pen mod Parlamentet	36
2017/C 231/46	Sag T-285/17: Sag anlagt den 12. maj 2017 — Yanukovych mod Rådet	37
2017/C 231/47	Sag T-286/17: Sag anlagt den 12. maj 2017 — Yanukovych mod Rådet	38
2017/C 231/48	Sag T-288/17: Sag anlagt den 15. maj 2017 — Sky mod EUIPO — Parrot Drones (Parrot SKYCONTROLLER)	39
2017/C 231/49	Sag T-290/17: Sag anlagt den 16. maj 2017 — Stavitskyi mod Rådet	40
2017/C 231/50	Sag T-291/17: Sag anlagt den 16. maj 2017 — Transdev m.fl. mod Kommissionen	41
2017/C 231/51	Sag T-292/17: Sag anlagt den 16. maj 2017 — Région Île de France mod Kommissionen	41
2017/C 231/52	Sag T-294/17: Sag anlagt den 12. maj 2017 — Lion's Head Global Partners mod EUIPO — Lion Capital (Lion's Head)	42
2017/C 231/53	Sag T-297/17: Sag anlagt den 15. maj 2017 — VSM mod EUIPO (WE KNOW ABRASIVES)	43
2017/C 231/54	Sag T-299/17: Sag anlagt den 16. maj 2017 — Sata mod EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (1000)	43
2017/C 231/55	Sag T-300/17: Sag anlagt den 17. maj 2017 — Sata mod EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (3000)	44

2017/C 231/56	Sag T-301/17: Sag anlagt den 17. maj 2017 — Sata mod EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (2000)	45
2017/C 231/57	Sag T-302/17: Sag anlagt den 18. maj 2017 — Sata mod EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (6000)	45
2017/C 231/58	Sag T-303/17: Sag anlagt den 18. maj 2017 — Sata mod EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (4000)	46
2017/C 231/59	Sag T-304/17: Sag anlagt den 18. maj 2017 — Sata mod EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (5000)	47
2017/C 231/60	Sag T-305/17: Sag anlagt den 17. maj 2017 — Red Bull mod EUIPO (Gengivelse af et parallelogram bestående af to felter i forskellig farve)	47
2017/C 231/61	Sag T-307/17: Sag anlagt den 18. maj 2017 — adidas mod EUIPO — Shoe Branding Europe BVBA (gengivelse af tre parallelle striber)	48
2017/C 231/62	Sag T-310/17: Sag anlagt den 15. maj 2017 — Lion's Head Global Partners mod EUIPO — Lion Capital (LION'S HEAD global partners)	49
2017/C 231/63	Sag T-311/17: Sag anlagt den 19. maj 2017 — Stips mod Kommissionen	49
2017/C 231/64	Sag T-313/17: Sag anlagt den 22. maj 2017 — Wajos mod EUIPO (formen på en flaske)	50
2017/C 231/65	Sag T-314/17: Sag anlagt den 23. maj 2017 — Nosio mod EUIPO (MEZZA)	50
2017/C 231/66	Sag T-318/17: Sag anlagt den 19. maj 2017 — Clean Sky 2 Joint Undertaking mod Revoind Industriale	51
2017/C 231/67	Sag T-330/17: Sag anlagt den 16. maj 2017 — Ceobus m.fl. mod Kommissionen	52
2017/C 231/68	Sag T-331/17: Sag anlagt den 23. maj 2017 — Steifer mod EØSU	53
2017/C 231/69	Sag T-757/15: Rettens kendelse af 3. maj 2017 — Facebook mod EUIPO — Brand IP Licensing (lovebook)	53
2017/C 231/70	Sag T-84/17: Rettens kendelse af 18. maj 2017 — Consorzio IB Innovation mod Kommissionen	54
2017/C 231/71	Sag T-95/17: Rettens kendelse af 5. maj 2017 — King.com mod TeamLava (skærm billeder og ikoner)	54
2017/C 231/72	Sag T-126/17: Rettens kendelse af 18. maj 2017 — Consorzio IB Innovation mod Kommissionen	54

Berigtigelser

2017/C 231/73	Berigtigelse til meddelelse til Tidende i sag T-86/17 (EUT C 104 af 3.4.2017)	55
2017/C 231/74	Berigtigelse til meddelelse til Tidende i sag T-161/17 (EUT C 151 af 15.5.2017)	57

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2017/C 231/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 221 af 10.7.2017

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 213 af 3.7.2017

EUT C 202 af 26.6.2017

EUT C 195 af 19.6.2017

EUT C 178 af 6.6.2017

EUT C 168 af 29.5.2017

EUT C 161 af 22.5.2017

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Appel iværksat den 11. januar 2017 af Polo Club til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 10. november 2016 i sag T-67/15 — Polo Club mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-10/17 P)

(2017/C 231/02)

*Processprog: engelsk***Parter***Appellant:* Polo Club (ved avocat D. Masson)*De andre parter i appelsagen:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Lifestyle Equities CV

Domstolen (Tiende Afdeling) har ved kendelse afsagt den 1. juni 2017 afvist appellen.

Appel iværksat den 31. januar 2017 af Universidad Internacional de la Rioja, S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 1. december 2016 i sag T-561/15, Universidad Internacional de la Rioja mod EUIPO — Universidad de la Rioja (Universidad Internacional de la Rioja UNIR)

(Sag C-50/17 P)

(2017/C 231/03)

*Processprog: spansk***Parter***Appellant:* Universidad Internacional de la Rioja, S.A. (ved abogados C. Lema Devesa og A. Porras Fernandez-Toledano)*Den anden part i appelsagen:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

Den Europæiske Unions Domstol (Niende Afdeling) har ved kendelse af 1. juni 2017 forkastet appellen og truffet afgørelse om, at Universidad Internacional de La Rioja, S.A. bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Constanța (Rumænien) den 23. marts 2017 — Sindicatul Familia Constanța m.fl. mod Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța

(Sag C-147/17)

(2017/C 231/04)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Constanța

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Sindicatul Familia Constanța m.fl.

Sagsøgt: Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bestemmelserne i artikel 1, stk. 3, i direktiv 2003/88/EF⁽¹⁾ sammenholdt med artikel 2 i direktiv 89/391/EØF⁽²⁾ fortolkes således, at en aktivitet såsom den af appellerterne udførte som plejeforældre er udelukket fra direktivets anvendelsesområde?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, skal artikel 17 i direktiv 2003/88/EF da fortolkes således, at en aktivitet såsom den af appellerterne udførte som plejeforældre kan udgøre en af undtagelserne fra bestemmelserne i direktivets artikel 5 i kraft af stk. 1, stk. 3, litra b) og c), eller stk. 4, litra b), [i artikel 17]?
- 3) Hvis det foregående spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 17, stk. 1, eller i givet fald artikel 17, stk. 3 eller 4, i direktiv 2003/88/EF da fortolkes således, at en sådan undtagelse skal være udtrykkelig, eller kan den også være implicit gennem vedtagelse af en speciel lovgivningsakt, som indeholder andre bestemmelser om tilrettelæggelse af arbejdstiden for et bestemt erhverv? Såfremt en sådan undtagelse ikke nødvendigvis skal være udtrykkelig, hvilke er da mindstekravene for at nationale bestemmelser kan anses for at indføre en undtagelse, og kan en sådan undtagelse da udtrykkes med de metoder, som følger af bestemmelserne i lov nr. 272/2004?
- 4) Såfremt spørgsmål 1, 2 eller 3 besvares benægtende, skal artikel 2, nr. 1, i direktiv 2003/88/EF da fortolkes således, at den periode, som en plejeforælder tilbringer sammen med plejebarnet, i sit eget hjem eller på et andet af den pågældende valgte sted, udgør arbejdstid, selv om vedkommende ikke udfører nogen af de aktiviteter, som ifølge den individuelle arbejdskontrakt påhviler vedkommende?
- 5) Såfremt spørgsmål 1, 2 eller 3 besvares benægtende, skal artikel 5 i direktiv 2003/88/EF da fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser såsom artikel 122 i lov nr. 272/2004? Såfremt spørgsmålet besvares således, at direktivets artikel 17, stk. 3, litra b) og c), eller stk. 4, litra b), skal finde anvendelse, skal denne artikel da fortolkes således, at den er til hinder for de omhandlede nationale bestemmelser?
- 6) Hvis spørgsmål 1 besvares benægtende, og såfremt spørgsmål 4 i givet fald besvares bekræftende, kan artikel 7, stk. 2, i direktiv 2003/88/EF da fortolkes således, at den imidlertid ikke er til hinder for ydelse af en erstatning svarende til den godtgørelse, som arbejdstageren ville have opnået i forbindelse med afholdelse af årlig ferie, eftersom karakteren af den af plejeforældrene udførte aktivitet hindrer de pågældende i at afholde disse ferier, eller arbejdstageren, selv om ferie formelt tildeles, fortsætter med i praksis at udføre den samme aktivitet, såfremt arbejdstageren i den pågældende periode ikke har mulighed for midlertidigt at forlade plejebarnet? Er det i bekræftende fald for at opnå ret til erstatning da nødvendigt, at arbejdstageren har anmodet om tilladelse til midlertidigt at forlade barnet, og at arbejdsgiveren ikke har givet denne tilladelse?

- 7) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, spørgsmål 4 besvares bekræftende, og spørgsmål 6 besvares benægtende, er direktivets artikel 7, stk. 1, da til hinder for en bestemmelse såsom artikel 122, stk. 3, litra d), i lov nr. 272/2004 i en situation, hvor denne lov giver arbejdsgiveren beføjelse til skønsmæssigt at beslutte, om der skal gives tilladelse til midlertidigt at forlade barnet i forbindelse med afholdelse af ferie? I bekræftende fald udgør den manglende mulighed for reelt at afholde ferie som følge af anvendelse af denne lovbestemmelse en tilsidesættelse af EU-retten, som opfylder betingelserne for, at arbejdstageren tildeles ret til erstatning? Skal en sådan erstatning i bekræftende fald betales af staten som følge af tilsidesættelse af direktivets artikel 7 eller af den offentlige myndighed, der optræder som arbejdsgiver, og som ikke har sørget for, at plejeforælderen i løbet af ferieperioden midlertidigt kan forlade plejebarnet? Er det for at opnå ret til erstatning i denne situation da nødvendigt, at arbejdstageren har anmodet om tilladelse til midlertidigt at forlade barnet, og at arbejdsgiveren ikke har givet en sådan tilladelse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT 2003, L 299, s. 9).

⁽²⁾ Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet (EFT 1989, L 183, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 24. marts 2017 —
Peek & Cloppenburg KG mod Peek & Cloppenburg KG**

(Sag C-148/17)

(2017/C 231/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Sagsøgt: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det foreneligt med artikel 14 i direktiv 2008/95/EF ⁽¹⁾, når ugyldigheden eller fortabelsen af et nationalt varemærke, der udgør grundlaget for påberåbelsen af ancienniteten af et EU-varemærke, som indehaveren har givet afkald på, eller som er bortfaldet, kun kan konstateres efterfølgende, såfremt betingelserne for ugyldigheden eller fortabelsen af varemærket ikke blot er opfyldt på det tidspunkt, hvor der blev givet afkald på varemærket eller det bortfaldt, men også på det tidspunkt, hvor der foreligger en retslig afgørelse om en sådan konstatering?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:

Bevirker en påberåbelse af anciennitet i henhold til artikel 34, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽²⁾, at den nationale varemærkeret bortfalder og ikke længere kan bruges med retsbevarende virkning, eller opretholdes det nationale varemærke fortsat på grundlag af EU-retten, selv om det ikke længere eksisterer i den pågældende medlemsstats register, således at det fortsat kan og skal bruges med retsbevarende virkning?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22.10.2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT L 299, s. 25).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 31. marts 2017 —
Land Nordrhein-Westfalen mod Dirk Renckhoff**

(Sag C-161/17)

(2017/C 231/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Land Nordrhein-Westfalen

Sagsøgt: Dirk Renckhoff

Præjudicielt spørgsmål

Udgør tilføjelse af et værk, som med tilladelse fra indehaveren af ophavsretten ligger frit tilgængeligt for alle internetbrugere på en fremmed internetside, til ens egen, offentligt tilgængelige internetside en tilrådighedsstillelse for almenheden som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF⁽¹⁾, når værket først kopieres på en server og derfra uploades på ens egen internetside?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22.5.2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167, s. 10).

Sag anlagt den 5. april 2017 — Europa-Kommissionen mod Ungarn

(Sag C-171/17)

(2017/C 231/07)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved V. Bottka og H. Tserepa-Lacombe, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Ungarn

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at den af Ungarn indførte og stadigt gældende nationale ordning for mobil betaling, reguleret ved lov nr. CC af 2011 og gennemførelsesdekret nr. 356/2012 af 13. december 2012, der skaber et monopol ved at tildele Nemzeti Mobilfizetési Zrt. enerettigheder, og som hindrer adgangen til engrosmarkedet for mobil betaling, som tidligere var blevet åbnet for konkurrence, og hvis indførelse desuden hverken var nødvendig eller forholdsmæssig, er i strid med

— dels artikel 15, stk. 2, litra d), og artikel 16, stk. 1, i direktiv 2006/123/EF⁽¹⁾,

— dels artikel 49 TEUF og 56 TEUF.

— Ungarn tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

A nemzeti mobilfizetési rendszerről szóló, 2011. április 1-jei CC. törvény (lov nr. CC af 1.4.2011 om den nationale ordning for mobil betaling, herefter »loven«) ændrede reglerne for mobile betalingstjenester med virkning fra den 1. april 2013 (dog kun med bindende virkning fra den 2.7.2014). Ved loven fastlægges de tjenester, der er omfattet af centraliseret og mobil markedsføring, på følgende områder: a) offentlig parkering, b) tilrådighedsstillelse af vejnettet med henblik på færdsel, c) personbefordring, der varetages af en statslig virksomhed, d) andre tjenester, der udbydes af et statsligt organ. I Ungarn er mobil betaling på disse områder i dag kun muligt i praksis for offentlig parkering og for anvendelse af vejnettet med henblik på færdsel (e-vignette og HU-GO). Denne sag vedrører imidlertid alle de fire områder, der er omfattet af loven.

Ifølge Kommissionen udøver Nemzeti Mobilfizetési Zrt. for så vidt angår offentlige parkeringstjenester hovedsageligt den samme virksomhed som de tidligere udbydere af mobile betalingstjenester, med den forskel at denne har eneret til at indgå kontrakter med dem, der driver parkeringspladserne, og at dennes gebyrer er regulerede. Det samme gælder i sektoren for tilrådighedsstillelse af vejnettet med henblik på færdsel, eftersom Nemzeti Mobilfizetési Zrt. er den eneste tjenesteyder, der har indgået en kontrakt med den offentlige udbyder, og som direkte kan sælge retten til at anvende vejen. Det følger heraf, at de øvrige udbydere af mobil betaling eller mobiltelefoni i disse to sektorer kun kan drive virksomhed som videreforhandlere.

Indførelsen af den nationale ordning for mobil betaling og de enerettigheder, som tildeles Nemzeti Mobilfizetési Zrt., er derfor til hinder for, at virksomheder (ungarske såvel som udenlandske) kan få adgang til engrosmarkedet for mobil betaling (dvs. til markedet for de tjenester, der leveres til andre videreforhandlere, som udbyder mobil betaling, ved indgåelse af kontrakter med udbydere af offentlige parkeringstjenester eller andre offentlige tjenester), der tidligere var åbent for konkurrence. Det er følgelig Kommissionens opfattelse, at reglerne om den nationale ordning for mobil betaling samlet set medfører forskelsbehandling og tilsidesætter etableringsretten (tilsidesættelse af artikel 15 i direktiv 2006/123 og af artikel 49 TEUF). Imidlertid tilsidesætter reglerne også den frie udveksling af tjenesteydelser (tilsidesættelse af artikel 16 i direktiv 2006/123 og af artikel 56 TEUF), idet de enerettigheder, som tildeles Nemzeti Mobilfizetési Zrt. begrænser udvekslingen af grænseoverskridende ydelser. For så vidt angår de andre tjenester, der er omfattet af centraliseret og mobil markedsføring, og for hvilke, der endnu ikke findes mobil betaling i Ungarn, tildeles Nemzeti Mobilfizetési Zrt. den samme eneret ved loven, og ovennævnte retlige bedømmelse gælder derfor også her.

I henhold til de relevante bestemmelser i EUF-traktaten og i direktiv 2006/123 kan etableringsretten og den frie udveksling af tjenesteydelser kun begrænses, såfremt restriktionerne ikke er diskriminerende og er i almenhedens interesse samt overholder kravene om nødvendighed og forholdsmæssighed. Kommissionen finder ikke, at de af Ungarn anførte hensyn er egnede til at begrunde de ved loven indførte restriktioner, eftersom de ikke opfylder kravene om nødvendighed og forholdsmæssighed.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12.12.2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376, s. 36).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Spanien)
den 7. april 2017 — Bankia S.A. mod Alfonso Antonio Lau Mendoza og Verónica Yuliana Rodríguez
Ramírez**

(Sag C-179/17)

(2017/C 231/08)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bankia S.A.

Sagsøgte: Alfonso Antonio Lau Mendoza og Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 6 og 7 i direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾ om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler til hinder for en retspraksis (dom afsagt af Tribunal Supremo den 18. februar 2016), hvorefter realiseringen af pant i fast ejendom, selv om et kontraktvilkår om førtidig ophævelse er urimeligt, og selv om kontraktvilkåret er grundlaget for fuldbyrdelsesbegæringen, ikke skal indstilles, da en fortsættelse heraf er gunstigere for forbrugeren, eftersom forbrugeren ved en eventuel fuldbyrdelse af en dom, som er afsagt i forbindelse med et anerkendelsessøgsmål, der er anlagt i henhold til CC's artikel 1124, ikke er berettiget til de processuelle fordele, der er knyttet til realisering af pant i fast ejendom, men hvor den nævnte retspraksis ikke tager hensyn til, at CC's artikel 1124 (der gælder for aftaler, som skaber gensidige forpligtelser for parterne) ifølge Tribunal Supremos egen faste praksis ikke finder anvendelse på låneaftaler, idet det er en ensidig realkontrakt, der først er opfyldt, når pengene er betalt, og som således alene forpligter låntageren og ikke långiveren (kreditor), hvorfor forbrugeren, når denne praksis fra Tribunal Supremo følges i forbindelse med anerkendelsessøgsmålet, kan opnå, at der ikke gives medhold i en påstand om ophævelse og erstatning, og det ikke længere kan fastholdes, at en fortsættelse af realiseringen af pantet i fast ejendom er gunstigere for forbrugeren?
- 2) Såfremt CC's artikel 1124 kan finde anvendelse på låneaftaler eller på alle former for kreditaftaler, er artikel 6 og 7 i direktiv 93/13/EØF om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler da til hinder for en retspraksis som den ovenfor nævnte, der med henblik på at vurdere, hvorvidt det er gunstigere for forbrugeren at realisering af pant i fast ejendom fortsættes, end en behandling af et anerkendelsessøgsmål, som er anlagt i henhold til CC's artikel 1124, er skadelig for denne, ikke tager hensyn til, at en påstand om ophævelse af aftalen og erstatning i dette søgsmål kan forkastes, hvis domstolene anvender bestemmelsen i CC's artikel 1124, hvorefter »domstolene tager en påstand om ophævelse til følge, såfremt der ikke foreligger grunde, der tilsiger, at sagen bør udsættes«, når der henses til, at det netop i forbindelse med lån mod pant i fast ejendom med henblik på boligkøb med lange tilbagebetalingsfrister (20 eller 30 år) er forholdsvis sandsynligt, at domstolene anvender dette som grundlag for at forkaste påstanden, og navnlig når den faktiske misligholdelse af betalingsforpligtelsen ikke er særlig grov?
- 3) Såfremt det fastslås, at det er gunstigere for forbrugeren, at realiseringen af pantet i fast ejendom fortsættes ved førtidig ophævelse, er artikel 6 og 7 i direktiv 93/13/EØF om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler da til hinder for en retspraksis som den ovenfor nævnte, hvorefter der på supplerende vis kan anvendes en retsforskrift (LEC's artikel 693, stk. 2), selv om aftalen fortsat kan være gældende uden vilkåret om førtidig ophævelse, og som anvender LEC's artikel 693, stk. 2, selv om en grundlæggende betingelse ikke er opfyldt: der foreligger ikke nogen låneaftale med en gyldig og retskraftig aftale om førtidig ophævelse, da denne tværtimod netop er fundet urimelig, ugyldig og virkningsløs?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 (EFT 1993, L 95, s. 29).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 13. april 2017 —
Cobra SpA mod Ministero dello Sviluppo Economico**

(Sag C-192/17)

(2017/C 231/09)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Cobra SpA

Sagsøgt: Ministero dello Sviluppo Economico

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal direktiv 1999/5/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at den fabrikant, der gør brug af proceduren i bilag III, andet stykke, og såfremt der foreligger harmoniserede standarder, som fastlægger, hvilke væsentlige radioprøvningsæt der skal gennemføres, skal henvende sig til et bemyndiget organ og således supplere CE-mærkningen (der attesterer overensstemmelsen med de væsentlige krav i direktivet) med identifikationsnummeret på det bemyndigede organ?
- 2) Såfremt spørgsmål (1) besvares bekræftende, skal fabrikanten — efter at have gjort brug af proceduren i bilag III, andet stykke, og såfremt der foreligger harmoniserede standarder, som fastlægger, hvilke væsentlige radioprøvningsæt der skal gennemføres, samt for det tilfælde, at fabrikanten på eget initiativ imidlertid har anmodet et bemyndiget organ om at specificere listen over de omhandlede prøvninger — da supplere CE-mærkningen, der attesterer overensstemmelsen med de væsentlige krav i direktiv 1999/5/EF, med identifikationsnummeret på det bemyndigede organ?
- 3) Såfremt spørgsmål (2) besvares bekræftende, skal fabrikanten — efter at have gjort brug af proceduren i bilag III, andet stykke, og såfremt der foreligger harmoniserede standarder, som fastlægger, hvilke væsentlige radioprøvningsæt der skal gennemføres, samt for det tilfælde, at fabrikanten på eget initiativ efterfølgende imidlertid har anmodet et bemyndiget organ om at specificere listen over de omhandlede prøvninger samt på eget initiativ suppleret produktet med identifikationsnummeret på det anvendte organ — da også angive organets identifikationsnummer på produktet og den respektive emballage?

⁽¹⁾ Europa-parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9.3.1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse (EFT L 91, s. 10).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 13. april 2017 — Kathrin Meyer mod TUIfly GmbH

(Sag C-196/17)

(2017/C 231/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hannover

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kathrin Meyer

Sagsøgt: TUIfly GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør fravær af en væsentlig del af det for gennemførelsen af flyvninger nødvendige personale hos det transporterende luftfartsselskab på grund af sygdommeldinger en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004⁽¹⁾? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Hvor høj skal fraværsandelen være, for at det kan lægges til grund, at der foreligger en sådan omstændighed?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Udgør det spontane fravær af en væsentlig del af det for gennemførelsen af flyvninger nødvendige personale hos det transporterende luftfartsselskab på grund af en arbejdsretligt og overenskomstretligt ulovlig arbejdsnedlæggelse (»vild strejke«) en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004? Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Hvor høj skal fraværsandelen være, for at det kan lægges til grund, at der foreligger en sådan omstændighed?

- 3) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Skal den usædvanlige omstændighed have foreligget for selve den aflyste flyvning, eller er det transporterende luftfartsselskab berettiget til ud fra driftsøkonomiske overvejelser at opstille en ny afgangsplán?
- 4) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Er det afgørende, om den usædvanlige omstændighed kunne undgås eller om følgerne af den usædvanlige omstændigheds indtræden kunne undgås?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 13. april 2017 — Thomas Neufeldt m.fl. mod TUIfly GmbH

(Sag C-197/17)

(2017/C 231/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hannover

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Thomas Neufeldt, Julia Neufeldt og Gabriel Neufeldt, de to sidstnævnte repræsenteret af forældrene Sandra Neufeldt og Thomas Neufeldt

Sagsøgt: TUIfly GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør fravær af en væsentlig del af det for gennemførelsen af flyvninger nødvendige personale hos det transporterende luftfartsselskab på grund af sygdomsmeldinger en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Hvor høj skal fraværsandelen være, for at det kan lægges til grund, at der foreligger en sådan omstændighed?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Udgør det spontane fravær af en væsentlig del af det for gennemførelsen af flyvninger nødvendige personale hos det transporterende luftfartsselskab på grund af en arbejdsretligt og overenskomstretligt ulovlig arbejdsnedlæggelse (»vild strejke«) en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004? Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Hvor høj skal fraværsandelen være, for at det kan lægges til grund, at der foreligger en sådan omstændighed?
- 3) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Skal den usædvanlige omstændighed have foreligget for selve den aflyste flyvning, eller er det transporterende luftfartsselskab berettiget til ud fra driftsøkonomiske overvejelser at opstille en ny afgangsplán?
- 4) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Er det afgørende, om den usædvanlige omstændighed kunne undgås eller om følgerne af den usædvanlige omstændigheds indtræden kunne undgås?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 13. april 2017 — Ivan Wallmann mod TUIfly GmbH

(Sag C-198/17)

(2017/C 231/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hannover

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ivan Wallmann

Sagsøgt: TUIfly GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør fravær af en væsentlig del af det for gennemførelsen af flyvninger nødvendige personale hos det transporterende luftfartsselskab på grund af sygdommeldinger en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004⁽¹⁾? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Hvor høj skal fraværsandelen være, for at det kan lægges til grund, at der foreligger en sådan omstændighed?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Udgør det spontane fravær af en væsentlig del af det for gennemførelsen af flyvninger nødvendige personale hos det transporterende luftfartsselskab på grund af en arbejdsretligt og overenskomstretligt ulovlig arbejdsnedlæggelse (»vild strejke«) en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004? Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Hvor høj skal fraværsandelen være, for at det kan lægges til grund, at der foreligger en sådan omstændighed?
- 3) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Skal den usædvanlige omstændighed have foreligget for selve den aflyste flyvning, eller er det transporterende luftfartsselskab berettiget til ud fra driftsøkonomiske overvejelser at opstille en ny afgangsplán?
- 4) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Er det afgørende, om den usædvanlige omstændighed kunne undgå eller om følgerne af den usædvanlige omstændigheds indtræden kunne undgå?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgerichts Hannover (Tyskland) den 13. april 2017 — Susanne de Winder mod TUIfly GmbH

(Sag C-200/17)

(2017/C 231/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgerichts Hannover

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Susanne de Winder

Sagsøgt: TUIfly GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør fravær af en væsentlig del af det for gennemførelsen af flyvninger nødvendige personale hos det transporterende luftfartsselskab på grund af sygdommeldinger en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Hvor høj skal fraværsandelen være, for at det kan lægges til grund, at der foreligger en sådan omstændighed?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Udgør det spontane fravær af en væsentlig del af det for gennemførelsen af flyvninger nødvendige personale hos det transporterende luftfartsselskab på grund af en arbejdsretligt og overenskomstretligt ulovlig arbejdsnedlæggelse (»vild strejke«) en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004? Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Hvor høj skal fraværsandelen være, for at det kan lægges til grund, at der foreligger en sådan omstændighed?
- 3) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Skal den usædvanlige omstændighed have foreligget for selve den aflyste flyvning, eller er det transporterende luftfartsselskab berettiget til ud fra driftsøkonomiske overvejelser at opstille en ny afgangplan?
- 4) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Er det afgørende, om den usædvanlige omstændighed kunne undgås eller om følgerne af den usædvanlige omstændigheds indtræden kunne undgås?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EØS-relevant tekst) — Erklæring fra Kommissionen (EUT L 46, s. 51).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 13. april 2017 — Holger Schlosser og Nicole Schlosser mod TUIfly GmbH

(Sag C-201/17)

(2017/C 231/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hannover

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Holger Schlosser og Nicole Schlosser

Sagsøgt: TUIfly GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør fravær af en væsentlig del af det for gennemførelsen af flyvninger nødvendige personale hos det transporterende luftfartsselskab på grund af sygdommeldinger en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Hvor høj skal fraværsandelen være, for at det kan lægges til grund, at der foreligger en sådan omstændighed?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Udgør det spontane fravær af en væsentlig del af det for gennemførelsen af flyvninger nødvendige personale hos det transporterende luftfartsselskab på grund af en arbejdsretligt og overenskomstretligt ulovlig arbejdsnedlæggelse (»vild strejke«) en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004? Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Hvor høj skal fraværsandelen være, for at det kan lægges til grund, at der foreligger en sådan omstændighed?
- 3) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Skal den usædvanlige omstændighed have foreligget for selve den aflyste flyvning, eller er det transporterende luftfartsselskab berettiget til ud fra driftsøkonomiske overvejelser at opstille en ny afgangplan?

- 4) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Er det afgørende, om den usædvanlige omstændighed kunne undgås eller om følgerne af den usædvanlige omstændigheds indtræden kunne undgås?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EØS-relevant tekst) — Erklæring fra Kommissionen (EUT L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 13. april 2017 — Peter Rebbe, Hans-Peter Rebbe og Harmine Rebbe mod TUIfly GmbH

(Sag C-202/17)

(2017/C 231/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hannover

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Peter Rebbe, Hans-Peter Rebbe og Harmine Rebbe

Sagsøgt: TUIfly GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør fravær af en væsentlig del af det for gennemførelsen af flyvninger nødvendige personale hos det transporterende luftfartsselskab på grund af sygemeldinger en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Hvor høj skal fraværsandelen være, for at det kan lægges til grund, at der foreligger en sådan omstændighed?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Udgør det spontane fravær af en væsentlig del af det for gennemførelsen af flyvninger nødvendige personale hos det transporterende luftfartsselskab på grund af en arbejdsretligt og overenskomstretligt ulovlig arbejdsnedlæggelse (»vild strejke«) en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004? Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Hvor høj skal fraværsandelen være, for at det kan lægges til grund, at der foreligger en sådan omstændighed?
- 3) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Skal den usædvanlige omstændighed have foreligget for selve den aflyste flyvning, eller er det transporterende luftfartsselskab berettiget til ud fra driftsøkonomiske overvejelser at opstille en ny afgangsplán?
- 4) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Er det afgørende, om den usædvanlige omstændighed kunne undgås eller om følgerne af den usædvanlige omstændigheds indtræden kunne undgås?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

Appel iværksat den 21. april 2017 af NF til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 28. februar 2017 i sag T-192/16, NF mod Det Europæiske Råd

(Sag C-208/17 P)

(2017/C 231/16)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: NF (ved P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, og solicitor B. Burns)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Råd

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens kendelse af 28. februar 2017, hvorved Retten afviste sagen, idet den ikke havde kompetence til at påkende den, ophæves i sin helhed.
- Domstolen træffer endelig afgørelse i den sag, der er genstand for appel og fastslår, at Retten begik en retlig fejl ved at erklære sig inkompetent, og den sagsøgte i sag T-192/16 tilpligtes at betale appellants omkostninger i henhold til kendelse afsagt af Retten og af Domstolen i denne appel.
- De forhold, der er rejst i sagen til afgørelse, hjemvises til Retten med instruktion om, at Retten skal erklære sig kompetent.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Mangel på begrundelse.
2. Fejlagtig vurdering af, om den omtvistede aftale reelt var en afgørelse fra den appelindstævnte.
3. Tilsidesættelse af relevante faktiske omstændigheder.
4. Manglende hensyntagen til bevismateriale fremlagt for Retten.
5. Manglende fuldstændig undersøgelse og vurdering af materielle forhold.
6. Manglende iværksættelse af yderligere undersøgelser.
7. Retten har truffet afgørelse uden af have tilstrækkelige oplysninger.
8. Tilsidesættelse af principper fastsat af Domstolen i sag C-294/83.

Appel iværksat den 21. april 2017 af NG til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Udvidede Afdeling) den 28. februar 2017 i sag T-193/16, NG mod Det Europæiske Råd

(Sag C-209/17 P)

(2017/C 231/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: NG (ved P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, og solicitor B. Burns)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Råd

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens kendelse af 28. februar 2017, hvorved Retten afviste sagen, idet den ikke havde kompetence til at påkende den, ophæves i sin helhed.
- Domstolen træffer endelig afgørelse i den sag, der er genstand for appel og fastslår, at Retten begik en retlig fejl ved at erklære sig inkompetent, og den sagsøgte i sag T-193/16 tilpligtes at betale appellants omkostninger i henhold til kendelse afsagt af Retten og af Domstolen i denne appel.
- De forhold, der er rejst i sagen til afgørelse, hjemvises til Retten med instruktion om, at Retten skal erklære sig kompetent.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Mangel på begrundelse.
2. Fejlagtig vurdering af, om den omtvistede aftale reelt var en afgørelse fra den appelindstævnte.
3. Tilsidesættelse af relevante faktiske omstændigheder.
4. Manglende hensyntagen til bevismateriale fremlagt for Retten.
5. Manglende fuldstændig undersøgelse og vurdering af materielle forhold.
6. Manglende iværksættelse af yderligere undersøgelser.
7. Retten har truffet afgørelse uden af have tilstrækkelige oplysninger.
8. Tilsidesættelse af principper fastsat af Domstolen i sag C-294/83.

Appel iværksat den 21. april 2017 af NM til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Udvidede Afdeling) den 28. februar 2017 i sag T-257/16, NM mod Det Europæiske Råd

(Sag C-210/17 P)

(2017/C 231/18)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: NM (ved P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, og solicitor B. Burns)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Råd

Appellanten har nedlagt følgende påstande

1. Rettens kendelse af 28. februar 2017, hvorved Retten afviste sagen, idet den ikke havde kompetence til at påkende den, ophæves i sin helhed.
2. Domstolen træffer endelig afgørelse i den sag, der er genstand for appel og fastslår, at Retten begik en retlig fejl ved at erklære sig inkompetent, og den sagsøgte i sag T-257/16 tilpligtes at betale appellants omkostninger i henhold til kendelse afsagt af Retten og af Domstolen i denne appel.
3. De forhold, der er rejst i sagen til afgørelse, hjemvises til Retten med instruktion om, at Retten skal erklære sig kompetent.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Mangel på begrundelse.
2. Fejlagtig vurdering af, om den omtvistede aftale reelt var en afgørelse fra den appelindstævnte.
3. Tilsidesættelse af relevante faktiske omstændigheder.
4. Manglende hensyntagen til bevismateriale fremlagt for Retten.
5. Manglende fuldstændig undersøgelse og vurdering af materielle forhold.
6. Manglende iværksættelse af yderligere undersøgelser.
7. Retten har truffet afgørelse uden af have tilstrækkelige oplysninger.

8. Tilsidesættelse af principper fastsat af Domstolen i sag C-294/83.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien)
den 24. april 2017 — Simón Rodríguez Otero mod Televisión de Galicia S.A.**

(Sag C-212/17)

(2017/C 231/19)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Simón Rodríguez Otero

Sagsøgt: Televisión de Galicia S.A.

Den anden part: Ministerio Fiscal

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Med henblik på anvendelse af ækvivalensprincippet mellem midlertidigt ansatte og personer, der er i tidsbegrænset ansættelse, skal ophør af ansættelseskontrakten på grund af »objektive omstændigheder [circunstancias objetivas]« i henhold til ET's artikel 49, stk. 1, litra c), og ophør af »objektive grunde [causas objetivas]« i henhold til ET's artikel 52, da anses for at være »sammenlignelige situationer«, således at forskellen på godtgørelsen i det ene og det andet tilfælde udgør en ulige behandling af midlertidigt og tidsbegrænset ansatte, der er ulovlig i henhold til Rådets direktiv 1999/70/EF ⁽¹⁾ af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP?
- 2) Hvis dette er tilfældet, kan da de socialpolitiske formål, der lå til grund for indførelsen af en deltidskontrakt, ligeledes begrunde en forskelsbehandling i henhold til den nævnte rammeaftales § 4, stk. 1, når der udbetales en mindre gunstig godtgørelse i forbindelse med ophøret af et ansættelsesforhold, og det står arbejdsgiveren frit for at vælge, om deltidskontrakten skal være tidsbegrænset?

⁽¹⁾ EFT 1999, L 175, s. 43.

Appel iværksat den 27. april 2017 af Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd og Valfajr 8th Shipping Line Co. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 17. februar 2017 i de forenede sager T-14/14 og T-87/14, Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-225/17 P)

(2017/C 231/20)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd og Valfajr 8th Shipping Line Co. (ved solicitor M. Taher og barrister M. Lester, QC)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 17. februar 2017 i forenede sager T-14/14 og T-87/14 ophæves.
- Der træffes afgørelse i sagen, herunder navnlig:
 - »Oktober 2013-foranstaltningerne« (Rådets afgørelse 2013/497 ⁽¹⁾) om ændring af afgørelse 2010/413 ⁽²⁾ og Rådets forordning 971/2013 ⁽³⁾ om ændring af forordning 267/2012 ⁽⁴⁾) og »November 2013-foranstaltningerne« (Rådets afgørelse 2013/685 ⁽⁵⁾ om ændring af afgørelse 2010/413 og Rådets gennemførelsesforordning 1203/2013 ⁽⁶⁾ om gennemførelse af forordning 267/2012) annulleres, for så vidt som disse restriktive foranstaltninger vedrører sagsøgerne.
 - Subsidiært erklæres Oktober 2013-foranstaltningerne uanvendelige på grund af ulovlighed, i det omfang de finder anvendelse over for appellanten.
- Indstævnte tilpligtes at betale sagens omkostninger i nærværende sag og omkostningerne afholdt i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har til støtte for appellen angående erklæringen om uanvendelighed fremsat følgende anbringender:

1. **Første anbringende** om, at Retten begik en fejl ved at fastslå, at Oktober 2013-foranstaltningerne havde et gyldigt retsgrundlag.
2. **Andet anbringende** om, at Retten begik en fejl ved at fastslå, at Oktober 2013-foranstaltningerne ikke tilsidesatte princippet om res judicata, retssikkerhedsprincippet, princippet om berettigede forventninger og ne bis in idem-princippet eller retten til effektive retsmidler.
3. **Tredje anbringende** om, at Retten begik en fejl ved at fastslå, at sagsøgte ikke havde gjort sig skyldig i magtfordrejning med vedtagelsen af Oktober 2013-foranstaltningerne.
4. **Fjerde anbringende** om, at Retten begik en fejl ved at fastslå, at sagsøgte ikke havde tilsidesat appellanternes ret til forsvar.
5. **Femte anbringende** om, at Retten begik en fejl ved at fastslå, at Oktober 2013-foranstaltningerne ikke var et ubegrundet og uforholdsmæssig indgreb i appellanternes grundlæggende rettigheder.

Appellanterne har til støtte for appellen angående påstanden om annulation fremsat følgende anbringender:

1. **Første anbringende** om, at Retten begik en fejl ved at fastslå, at sagsøgte begik et antal åbenbart urigtige skøn ved at fastslå, at kriterierne for opførelse på listerne i November 2013-foranstaltningerne var opfyldt, for så vidt angik appellanterne.
2. **Andet anbringende** om, at Retten begik en fejl ved at fastslå, at sagsøgte ikke havde tilsidesat appellanternes ret til forsvar ved at genopføre dem på listerne i November 2013-foranstaltningerne.
3. **Tredje anbringende** om, at Retten begik en fejl ved at fastslå, at genopførelsen af appellanterne på listerne i November 2013-foranstaltningerne ikke tilsidesatte princippet om res judicata, retssikkerhedsprincippet, princippet om berettigede forventninger og ne bis in idem-princippet eller retten til effektive retsmidler.

4. **Fjerde anbringende** om, at Retten begik en fejl ved at fastslå, at November 2013-foranstaltningerne ikke var et ubegrundet og uforholdsmæssigt indgreb i appellanternes grundlæggende rettigheder.

- ⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2013/497/FUSP af 10.10.2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2013, L 272, s. 46).
- ⁽²⁾ Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26.7.2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT 2010, L 195, s. 39).
- ⁽³⁾ Rådets forordning (EU) nr. 971/2013 af 10.10.2013 om ændring af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2013, L 272, s. 1).
- ⁽⁴⁾ Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23.3.2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT 2012, L 88, s. 1).
- ⁽⁵⁾ Rådets afgørelse 2013/685/FUSP af 26.11.2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2013, L 316, s. 46).
- ⁽⁶⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1203/2013 af 26.11.2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2013, L 316, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 28. april 2017 — Brigitte Wittmann mod TUIfly GmbH

(Sag C-226/17)

(2017/C 231/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hannover

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Brigitte Wittmann

Sagsøgt: TUIfly GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør fravær af en væsentlig del af det for gennemførelsen af flyvninger nødvendige personale hos det transporterende luftfartsselskab på grund af sygdomsmeldinger en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Hvor høj skal fraværsandelen være, for at det kan lægges til grund, at der foreligger en sådan omstændighed?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Udgør det spontane fravær af en væsentlig del af det for gennemførelsen af flyvninger nødvendige personale hos det transporterende luftfartsselskab på grund af en arbejdsretligt og overenskomstretligt ulovlig arbejdsnedlæggelse (»vild strejke«) en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004? Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Hvor høj skal fraværsandelen være, for at det kan lægges til grund, at der foreligger en sådan omstændighed?
- 3) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Skal den usædvanlige omstændighed have foreligget for selve den aflyste flyvning, eller er det transporterende luftfartsselskab berettiget til ud fra driftsøkonomiske overvejelser at opstille en ny afgangssplan?
- 4) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Er det afgørende, om den usædvanlige omstændighed kunne undgås eller om følgerne af den usædvanlige omstændigheds indtræden kunne undgås?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EØS-relevant tekst) — Erklæring fra Kommissionen (EUT L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 28. april 2017 — Reinhard Wittmann mod TUIfly GmbH

(Sag C-228/17)

(2017/C 231/22)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hannover

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Reinhard Wittmann

Sagsøgt: TUIfly GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør fravær af en væsentlig del af det for gennemførelsen af flyvninger nødvendige personale hos det transporterende luftfartsselskab på grund af sygdommeldinger en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Hvor høj skal fraværsandelen være, for at det kan lægges til grund, at der foreligger en sådan omstændighed?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Udgør det spontane fravær af en væsentlig del af det for gennemførelsen af flyvninger nødvendige personale hos det transporterende luftfartsselskab på grund af en arbejdsretligt og overenskomstretligt ulovlig arbejdsnedlæggelse (»vild strejke«) en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004? Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Hvor høj skal fraværsandelen være, for at det kan lægges til grund, at der foreligger en sådan omstændighed?
- 3) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Skal den usædvanlige omstændighed have foreligget for selve den aflyste flyvning, eller er det transporterende luftfartsselskab berettiget til ud fra driftsøkonomiske overvejelser at opstille en ny afgangssplan?
- 4) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Er det afgørende, om den usædvanlige omstændighed kunne undgås eller om følgerne af den usædvanlige omstændigheds indtræden kunne undgås?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EØS-relevant tekst) — Erklæring fra Kommissionen (EUT L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vilniaus miesto apylinkės teismas (Litauen) den 9. maj 2017 — »Renega« UAB mod »Energijos skirstymo operatorius« AB og »Lietuvos energijos gamyba« AB

(Sag C-238/17)

(2017/C 231/23)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Vilniaus miesto apylinkės teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Renega« UAB

Sagsøgte: »Energijos skirstymo operatorius« AB og »Lietuvos energijos gamyba« AB

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal formålet om »sikring af, at systemoperatører og systembrugere får passende incitamenter, på både kort og lang sigt, til at øge effektiviteten af systemets præstationer og fremme integrationen af markedet«, der er opstillet i artikel 36, litra f), i direktiv 2009/72/EF⁽¹⁾, for den regulerende myndighed, som udfører de i direktiv 2009/72 anførte reguleringsopgaver, forstås og fortolkes som et forbud mod at undlade at yde incitamenter (en undladelse af at betale kompensation for ydelse af offentlig service) eller en begrænsning heraf?
- 2) Henset til, at artikel 3, stk. 2, i direktiv 2009/72 bestemmer, at offentlige serviceforpligtelser skal være klart definerede, gennemsigtige, ikke-diskriminerende og kontrollerbare, og at artikel 3, stk. 6, i direktiv 2009/72 bestemmer, at økonomisk kompensation til udbydere af offentlig service skal ske på en ikke-diskriminerende og gennemsigtig måde, skal følgende afklares:
 - 2.1. skal bestemmelserne i artikel 3, stk. 2 og 6, i direktiv 2009/72 fortolkes som et forbud mod at begrænse incitamenterne til udbydere af offentlig service, hvis de behørigt opfylder de af dem påtagede forpligtelser, der er forbundet med ydelse af offentlig service?
 - 2.2. skal en forpligtelse i national ret, hvorefter betalingen af økonomisk kompensation, som udbydere af offentlig service modtager, skal suspenderes, uden at det afgørende er de aktiviteter inden for offentlig service, som udbyderen af en sådan service udøver, og de forpligtelser som vedkommende har påtaget sig, men hvor årsagen til begrænsningen (suspensionen) af betalingen af kompensationen for offentlig service knyttes til udførelsen af handlinger og forpligtelser ved en person — der er tilknyttet udbyderen af offentlig service (en kontrollerende indflydelse, der indehaves af den samme virksomhed som den, der har en kontrollerende indflydelse i udbyderen af offentlig service), og gøres betinget heraf — ved redegørelsen for midler til brug af offentlig service beregnet for denne virksomhed, anses for diskriminerende, uklar og begrænsende for den fair konkurrence som omhandlet i bestemmelserne i artikel 3, stk. 2 og 6, i direktiv 2009/72?
 - 2.3. skal en forpligtelse i national ret, hvorefter betalingen af økonomisk kompensation, som udbydere af offentlig service modtager, skal suspenderes, mens sådanne udbydere fortsat er forpligtede til at opfylde deres offentlige serviceforpligtelser og forbundne kontraktlige forpligtelser over for virksomheder, der køber elektricitet, anses for diskriminerende, uklar og begrænsende for den fair konkurrence som omhandlet i bestemmelserne i artikel 3, stk. 2 og 6, i direktiv 2009/72?
- 3) I henhold til artikel 3, stk. 15, i direktiv 2009/72, som pålægger medlemsstaterne hvert andet år at underrette Kommissionen om enhver ændring, der foretages i alle de foranstaltninger, der er truffet med henblik på at opfylde forsyningspligten og offentlige serviceforpligtelser, er en medlemsstat, som har indført national lovgivning om retlige foranstaltninger, der opstiller årsager, regler og mekanismer til begrænsning af den kompensation, der skal betales til udbydere af offentlig service, da forpligtet til at underrette Europa-Kommissionen om en sådan ny lovgivning?
- 4) Er det forhold, at en medlemsstat i national ret opstiller årsager, regler og mekanismer til begrænsning af den kompensation, der skal betales til udbydere af offentlig service, i strid med formålene med gennemførelse af direktiv 2009/72 og med generelle EU-retlige principper (retssikkerhed, berettigede forventninger, proportionalitet, gennemsigtighed og ikke-diskrimination)?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13.7.2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT 2009, L 211, s. 55).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 10. maj 2017 —
Ibrahima Diallo mod État belge**

(Sag C-246/17)

(2017/C 231/24)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ibrahima Diallo

Sagsøgt: État belge

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 10, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF ⁽¹⁾ af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område fortolkes således, at den kræver, at en afgørelse om tildeling af opholdsret skal træffes og meddeles inden for en frist på seks måneder, eller at afgørelsen træffes inden for denne frist, men meddeles på et senere tidspunkt? Såfremt en sådan afgørelse kan meddeles på et senere tidspunkt, inden for hvilken frist skal denne meddelelse da ske?
- 2) Skal artikel 10, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, sammenholdt med dette direktivs artikel 5, artikel 5, stk. 4, i direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring ⁽²⁾ og artikel 7, 20, 21 og 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes og anvendes således, at den afgørelse, der træffes på dette grundlag, blot skal træffes inden for den frist på seks måneder, der er fastsat i denne artikel, og at der således ikke er givet en frist for meddelelsen af denne afgørelse og heller ikke på nogen måde er fastsat bestemmelse om, hvilken betydning det har for retten til ophold, at denne meddelelse først sker efter udløbet af denne frist?
- 3) Er effektivitetsprincippet med henblik på at sikre effektiviteten af retten til ophold for et familiemedlem til en unionsborger til hinder for, at den nationale myndighed, efter at en afgørelse om opholdsret er blevet annulleret, på ny får en frist på fulde seks måneder, som den er tillagt ved artikel 10, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område? Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende, hvilken frist råder den nationale myndighed da over, efter at dens afgørelse om afslag på tildeling af opholdsret er blevet annulleret?
- 4) Er artikel 5, 10 og 31 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, sammenholdt med artikel 8 og 13 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, artikel 7, 24, 41 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, forenelig med en national retspraksis og lovgivning, såsom artikel 39/2, stk. 2, artikel 40, artikel 40a, artikel 42 og artikel 43 i loi de 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, l'établissement, le séjour et l'éloignement des étrangers (lov af 15.12.1980 om udlændinges indrejse, etablering og ophold på samt udvisning fra det nationale område) og artikel 52, stk. 4 i arrêté royal du 8 octobre 1981 concernant l'accès au territoire, [l']établissement, le séjour et l'éloignement des étrangers (kongelig bekendtgørelse af 8.10.1981 om udlændinges indrejse, etablering og ophold på samt udvisning fra det nationale område), der indebærer, at en dom afsagt af Conseil du contentieux des étrangers (domstol i udlændingeretlige sager) om annulation af en afgørelse, hvorved der gives afslag på ret til ophold på grundlag af disse bestemmelser, har afbrydende og ikke opsættende virkning for den faste frist på seks måneder, der er fastsat i artikel 10 i direktiv 2004/38/EF, artikel 42 i lov af 15. december 1980 og artikel 52 i kongelig bekendtgørelse af 8. oktober 1981?
- 5) Er det ifølge Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område et krav, at en overskridelse af den frist på seks måneder, der er fastsat i direktivets artikel 10, stk. 1, tillægges en retsvirkning, og i bekræftende fald, hvilken retsvirkning skal en sådan overskridelse da tillægges? Er det ifølge direktiv 2004/38/EF et krav eller en mulighed, at en overskridelse af denne frist tillægges den retsvirkning, at det ansøgte opholdskort tildeles automatisk, uden at der er foretaget en konstatering af, om ansøgeren faktisk opfylder betingelserne for at blive tildelt den ret til ophold, som den pågældende har ansøgt om?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158, s. 77)

⁽²⁾ EUT L 251, s. 12.

**Appel iværksat den 16. maj 2017 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Fjerde Afdeling) den 7. marts 2017 i sag T-194/13, United Parcel Service mod Europa-Kommissionen**

(Sag C-265/17 P)

(2017/C 231/25)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved T. Christoforou, N. Khan, H. Leupold og A. Biolan, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: United Parcel Service Inc. og FedEx Corp.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten.
- Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) Den appellerede dom indeholder en fejl, idet det heri fastslås, at Kommissionen var forpligtet til at fremlægge den endelige udgave af sin priskoncentrationsmodel for UPS, inden den vedtog afgørelsen.
 - 2) Selv hvis Kommissionens manglende fremlæggelse af den endelige udgave priskoncentrationsmodellen for UPS før vedtagelsen af afgørelsen kunne tilsidesætte UPS' ret til forsvar, indeholder den appellerede dom en fejl i sin kvalificeringen af den bevismæssige karakter af priskoncentrationsmodellen, og dermed indeholder den appellerede dom en fejl ved det retlige kriterium, der blev anvendt ved fastlæggelsen af, at afgørelsen skulle annulleres.
 - 3) Selv hvis der under de forelæggende omstændigheder kunne forelægge en tilsidesættelse af UPS' ret til forsvar, indeholder den appellerede dom en fejl, idet der heri ikke tages stilling til det af Kommissionen anførte om, at UPS' anbringende var ugrundet, og at UPS kunne forstå priskoncentrationsmodellen.
 - 4) Under alle omstændigheder kunne konklusionerne i den appellerede dom ikke begrunde annullationen af afgørelsen.
-

RET TEN

Rettens dom af 31. maj 2017 — Alma-The Soul of Italian Wine mod EUIPO

(Sag T-637/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE — det ældre EU-ordmærke VINA SOL — relativ registreringshindring — skade på særpræget — ingen lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 231/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Alma-The Soul of Italian Wine LLLP (Coral Gables, Florida, De Forenede Stater) (ved advokat F. Terrano)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedès, Spanien) (ved advokat J. Güell Serra)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 3. september 2015 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 356/2015-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Miguel Torres og Alma-The Soul of Italian Wine.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 3. september 2015 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 356/2015-2) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er blevet afholdt af Alma-The Soul of Italian Wine LLLP.
- 3) Miguel Torres, SA bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 25.1.2016.

Rettens dom af 17. maj 2017 — Piessevaux mod Rådet

(Sag T-519/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — pensioner — overførsel af pensionsrettigheder til Unionens pensionsordning — forslag om godskrivning af pensionsberettigede tjenestear — artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten — nye almindelige gennemførelsesbestemmelser — ligebehandling — velerhvervede rettigheder — berettiget forventning)

(2017/C 231/27)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Vincent Piessevaux (Bruxelles, Belgien) (først ved advokaterne D. de Abreu Caldas og J.-N. Louis, derefter ved advokat J.-N. Louis, og endelig ved advokat L. Ponteville)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og E. Rebasti, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i medfør af artikel 270 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse af 7. oktober 2013 om endelig fastsættelse, i Den Europæiske Unions pensionsordning, af de pensionsrettigheder, som sagsøgeren har optjent efter overførslen af de rettigheder, som han havde optjent før sin tiltrædelse af tjenesten ved Unionen ved nationale pensionsinstitutter.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Vincent Piessevaux betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 421 af 24.11.2014 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-91/14 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens kendelse af 17. maj 2017 — Piper Verlag mod EUIPO (THE TRAVEL EPISODES)**(Sag T-164/16) ⁽¹⁾**

(EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket THE TRAVEL EPISODES — absolut registreringshindring — påstand om omgørelse — retsakt, der ikke kan vedtages af appelkammeret — tilsidesættelse af formkrav — afvisning)

(2017/C 231/28)*Processprog: tysk***Parter**

Sagsøger: Piper Verlag GmbH (München, Tyskland) (ved advokat F. Oster)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved H. Kunz, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 15. februar 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1099/2015-4) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet THE TRAVEL EPISODES som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret frifindes.
- 2) Piper Verlag GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 200 af 6.6.2016.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 8. maj 2017 — Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis mod Europa-Kommissionen**(Sag T-207/16 R)**

(Særlige rettergangsformer — offentlige kontrakter — udelukkelsesvarsling — kontrolvarsling — begæring om udsættelse af gennemførelse — haster ikke)

(2017/C 231/29)*Processprog: græsk***Parter**

Sagsøger: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Thessaloniki, Grækenland) (ved advokat V. Christianos)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved S. Delaude og A. Katminerou, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF med påstand om udsættelse af gennemførelsen af afgørelsen om generel udelukkelse af sagsøgeren samt af afgørelserne om registrering og aktivering af udelukkelsesvarslingen vedrørende sagsøgeren i systemet for tidlig varslings og i systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Rettens kendelse af 15. maj 2017 — Dominator International mod EUIPO (DREAMLINE)

(Sag T-285/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — ord-mærket DREAMLINE — absolutte registreringshindringer — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009 — artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet — procesreglementets artikel 126)

(2017/C 231/30)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Dominator International GmbH (Wien, Østrig) (ved advokat N. Gugerbauer)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Schifko, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 4. marts 2016 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1669/2015-2) vedrørende international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket DREAMLINE.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Dominator International GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 18.7.2016.

Rettens kendelse af 17. maj 2017 — Cuallado Martorell mod Kommissionen(Sag T-481/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — ansættelse — almindelig udvælgelsesprøve — ikke adgang til den mundtlige prøve — bedømmelse af den skriftlige prøve — afgørelse om ikke at opføre sagsøgeren på reservelisten — en udvælgelseskomité's mulighed for at overlade rettelsen af de skriftlige prøver til et af dens medlemmer — åbenbart, at søgsmålet delvist ikke kan antages til realitetsbehandling, delvist er retligt ugrundet)

(2017/C 231/31)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Eva Cuallado Martorell (Valencia, Spanien) (ved advokat C. M. Pinto Cañón)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Baquero Cruz og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i medfør af artikel 270 TEUF med påstand om annullation af afgørelsen fra udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve EPSO/AD/130/08, afholdt af Det Europæiske Personaleudvælgelseskantor (EPSO), om ikke at give sagsøgeren adgang til at deltage i den mundtlige prøve og om ikke at opføre hende på reservelisten.

Konklusion

- 1) Søgsmålet afvises, i det omfang det er rettet mod EPSO's afgørelse af 14. september 2009, for så vidt angår spørgsmålet om at give sagsøgerne adgang til den pågældende mundtlige prøve.
- 2) Sagsøgte frifindes, for så vidt som søgsmålet er rettet mod EPSO's afgørelse af 23. juli 2009 om at fastholde den ikke-beståede karakter på 18/40 for den sidste skriftlige prøve c) og om afslag på at give Eva Cuallado Martorell adgang til udvælgelsesprøvens mundtlige prøve.
- 3) Eva Cuallado Martorell og Europa-Kommissionen bærer deres egne omkostninger i forbindelse med appelsagen for Retten.
- 4) Eva Cuallado Martorell betaler omkostningerne i forbindelse med sagens hjemsendelse til Personaleretten samt for Retten.

⁽¹⁾ EUT C 148 af 5.6.2010 (sag oprindeligt registreret ved Retten for EU-Personalesager under sagsnummer F-96/09, dernæst hjemvist til Personaleretten efter appel i sag F-96/09 RENV og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens kendelse af 16. maj 2017 — BSH Electrodomesticos España mod EUIPO — DKSH International (Ufesa)(Sag T-785/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Ufesa — mindelig løsning af sagen — sagsøgerens erhvervelse af det ansøgte varemærke — uforment at træffe afgørelse)

(2017/C 231/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: BSH Electrodomesticos España, SA (Huarte-Pamplona, Spanien) (ved advokat M. de Justo Bailey)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved P. Duarte Guimarães og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: DKSH International Ltd. (Zürich, Schweiz) (ved advokaterne C. Johannsen og J. Stock)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 13. juli 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1691/2015-1) vedrørende en indsigelsessag mellem BSH Electrodomesticos España og DKSH International.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) BSH Electrodomesticos España, SA bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) afholdte omkostninger.
- 3) DKSH International Ltd. bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 6 af 9.1.2017.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 18. maj 2017 — RW mod Kommissionen

(Sag T-170/17 R)

(Særlige rettergangsformer — personalesag — tjenestemænd — tvungen orlov og pensionering — pensionsalder — vedtægts artikel 42c — begæring om udsættelse af gennemførelsen — fumus boni juris — uopsættelighed — interesseafvejning)

(2017/C 231/33)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: RW (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Berscheid og A.-C. Simon, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 278 TEUF og artikel 279 TEUF med påstand om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse af 2. marts 2017 om at sende sagsøgeren på orlov i tjenestens interesse og om at pensionere ham uden ansøgning pr. 1. juni 2017.

Konklusion

- 1) Gennemførelsen af Europa-Kommissionens afgørelse af 2. marts 2017 om at sende RW på orlov i tjenestens interesse og om at pensionere ham uden ansøgning pr. 1. juni 2017 udsættes.
 - 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.
-

Sag anlagt den 20. februar 2017 — Crédit Agricole og Crédit Agricole Corporate and Investment Bank mod Kommissionen

(Sag T-113/17)

(2017/C 231/34)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Crédit Agricole SA (Montrouge, Frankrig) og Crédit Agricole Corporate and Investment Bank (Montrouge) (ved advokat J.-P. Tran Thiet, solicitor M. Powell samt advokaterne J. Jourdan og J.-J. Lemonnier)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

Principal:

— Afgørelsens artikel 1, litra a), og, som følge heraf, artikel 2, litra a), annulleres.

— Afgørelsens artikel 2, litra a), annulleres under alle omstændigheder.

Subsidiært:

— Under udøvelse af sin fulde prøvelsesret i henhold til artikel 261 TEUF og artikel 31 i forordning nr. 1/2003 nedsætter Retten væsentligt den bøde, som sagsøgerne er blevet pålagt.

Mere subsidiært:

— Høringskonsulentens beslutning af 2. oktober 2014, af 4. marts 2015, af 27. marts 2015, af 29. juli 2015 og af 19. september 2016 annulleres, og som følge heraf annulleres afgørelsens artikel 1, litra a), og artikel 2, litra a).

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med det foreliggende søgsmål er der nedlagt påstand om delvis annullation af Europa-Kommissionens afgørelse C(2016) 8530 final af 7. december 2016 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF i sagen om Euro Interest Rate Derivatives (AT.39914 — EIRD), hvorved sagsøgerne blev pålagt en bøde på 114 654 000 EUR, og subsidiært om en væsentlig nedsættelse af sanktionen.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført ti anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af retten til domstolsprøvelse og af kontradiktionsprincippet.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af pligten til upartiskhed og af uskyldsformodningen.
3. Tredje anbringende vedrørende den omstændighed, at sagsøgernes deltagelse i den påståede praksis med manipulation ikke er blevet godtgjort i den anfægtede afgørelse.
4. Fjerde anbringende vedrørende den omstændighed, at den omhandlede praksis med urette er blevet kvalificeret som konkurrencebegrænsende formål i den anfægtede afgørelse.
5. Femte anbringende om den retlige fejl, som Kommissionen begik, idet den fandt, at praksissen i sin helhed udgjorde en enkelt overtrædelse.
6. Sjette anbringende vedrørende den omstændighed, at det ikke i tilstrækkelig grad er blevet godtgjort i den anfægtede afgørelse, at sagsøgerne havde kendskab til den samlede plan, eller at de havde til hensigt at deltage heri.
7. Syvende anbringende om den retlige fejl, som den anfægtede afgørelse er behæftet med, for så vidt som den overtrædelse, som sagsøgerne hævdes at have begået, i afgørelsen blev kvalificeret som vedvarende, skønt den i værste fald var gentagen.

8. Ottende anbringende om den retlige fejl, som den anfægtede afgørelse er behæftet med, for så vidt som sagsøgerne heri er blevet pålagt ansvaret for børshandlernes praksis.
9. Niende anbringende vedrørende den omstændighed, at Kommissionen har pålagt en bøde under tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, af princippet om god forvaltningsskik, af sin begrundelsespligt, af retten til forsvar og af proportionalitetsprincippet.
10. Tiende anbringende vedrørende den omstændighed, at Retten bør nedsætte bødestørrelsen, der ikke står i forhold til praksissens grovhed og varighed.

Sag anlagt den 25. april 2017 — SC mod Eulex Kosovo

(Sag T-242/17)

(2017/C 231/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: SC (ved advokaterne L. Moro og A. Kunst)

Sagsøgt: Eulex Kosovo

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at sagsøgte tilsidesatte dets kontraktmæssige og ikke-kontraktmæssige forpligtelser over for sagsøgeren.
- Det fastslås, at den interne prøve 2016 var ulovlig og at det derfor var ulovligt, at sagsøgerens kontrakt ikke blev forlænget.
- Det fastslås, at sagsøgeren skal have erstatning for de tab, hun har lidt som følge af den ulovlige manglende forlængelse af hendes kontrakt, svarende til 19 måneders nettoløn med tillæg af tilpasninger af dagpenge og lønforhøjelser i henhold til »Remuneration of International Staff Contracted« (afslønnings af internationalt kontraktansatte) og »Indicative Level of Allowances« (vejledende godtgørelsessatser).
- Det fastslås, at sagsøgeren skal have erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab som følge af sagsøgtens ulovlige handlinger og afgørelser.
- Eulex Kosovo tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af stk. 4 og stk. 6 i SOP on Reconfiguration (SOP om Omstrukturering), hvori fastsættes henholdsvis principperne samt rollen og ansvaret for HEAD, HRO, og af stk. 5 (Principper) og stk. 7 (Udvælgelser), navnlig af stk. 7.1, litra a og b), stk. 7.2, litra c, f og k), og stk. 7.3, litra c), i SOP on Staff Selection (SOP om Personaleudvælgelse) (tilsidesættelser af kontraktmæssig karakter).
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af stk. 7.2, litra f), og stk. 7.3, litra c), i SOP on Staff Selection (SOP om Personaleudvælgelse) og af artikel 3.2 i sagsøgtens »Adfærdskodeks«, af de kontraktmæssige principper om retfærdighed og god tro (tilsidesættelser af kontraktmæssig karakter) og af sagsøgerens ret til god forvaltning i medfør af artikel 41 i EU's charter (tilsidesættelser af ikke-kontraktmæssig karakter).
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af princippet om upartiskhed og af sagsøgerens ret til god forvaltning.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af sagsøgerens ret til retfærdige og rimelige arbejdsforhold (artikel 31 i EU's charter), af Decision Memorandum af 26. januar 2011 (Proposal for introduction of assessment driving skills) og af kravene i indkaldelsen af ansøgnings om bidrag 2014, samt af retten til god forvaltning.

5. Femte anbringende om tilsidesættelse af retten til retfærdige og rimelige arbejdsforhold (artikel 31 i EU's charter).

Sag anlagt den 26. april 2017 — António Conde & Companhia mod Kommissionen

(Sag T-244/17)

(2017/C 231/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: António Conde & Companhia, SA (Gafanha de Nazaré, Portugal) (ved advokat J. García-Gallardo Gil-Fournier)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Europa-Kommissionen har undladt at handle i henhold til artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1386/2007 af 22. oktober 2007 om bevarelses- og håndhævelsesforanstaltninger gældende for det område, som reguleres af Organisationen for Fiskeriet i det Nordvestlige Atlanterhav (EUT 2007, L 318, s. 1), idet Kommissionen anmodede Portugal om at fremsende den en liste over fartøjer under Portugals flag, der har tilladelse til at fiske i det NAFO-regulerede område i sæsonen 2017, som ikke omfattede fiskerfartøjet CALVÃO, med den følge, at Kommissionen ikke har fremsendt en liste, der omfatter det nævnte fartøj, til NAFO's sekretariat.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et enkelt anbringende, hvorved det er blevet gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1386/2007, idet den uretmæssigt undlod at fremsende en liste over fartøjer, der omfattede sagsøgerens fiskerfartøj CALVÃO, med henblik på tilladelse til at fiske i det NAFO-regulerede område i sæsonen 2017.

Sagsøgeren har anført, at Kommissionen ikke har beføjelse til at deltage i udfærdigelsen af listerne over fartøjer med tilladelse, hvilket fortsat henhører under medlemsstaternes enekompetence. Sagsøgeren har anmodet Kommissionen om at afstå fra at blande sig i udfærdigelsen af den pågældende liste og opfordret Kommissionen til at opfylde sine forpligtelser med hensyn til fremsendelsen af listen omfattende selskabets fiskerfartøj CALVÃO til NAFO's sekretariat.

Sag anlagt den 28. april 2017 — Intermarché Casino Achats mod Kommissionen

(Sag T-254/17)

(2017/C 231/37)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Intermarché Casino Achats (Paris, Frankrig) (ved advokaterne Y. Utzschneider og J. Jourdan)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås på grundlag af artikel 277 TEUF, at artikel 20 i forordning nr. 1/2003 ikke finder anvendelse i nærværende sag.

- Europa-Kommissionens afgørelse C(2017)1056 af 9. februar 2017 annulleres på grundlag af artikel 263 TEUF og 277 TEUF.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om, at Europa-Kommissionens afgørelse af 9. februar 2017 er ulovlig, ved hvilken afgørelse sagsøgeren blev pålagt at underkaste sig en kontrolundersøgelse i henhold til artikel 20, stk. 1 og 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003, L 1, s. 1) (herefter den »anfægtede afgørelse«). Ifølge sagsøgeren er den anfægtede afgørelse ulovlig, for så vidt som den er støttet på bestemmelser, der er i strid med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) og den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (herefter »EMRK«). Sagsøgeren har i denne henseende anført, at
 - artikel 20 i forordning nr. 1/2003 tilsidesætter retten til effektive retsmidler, der er sikret ved chartrets artikel 47 og EMRK's artikel 6, for så vidt som nævnte artikel 20 ikke fastsætter effektive retsmidler til prøvelse af Kommissionens kontrolundersøgelser
 - artikel 20 i forordning nr. 1/2003 tilsidesætter ligeledes princippet om ligestilling af parterne, der er sikret ved chartrets artikel 47 og EMRK's artikel 6, for så vidt som nævnte artikel 20 hverken fastsætter adgang til de sagsakter, der ligger til grund for Kommissionens afgørelse om at foretage en kontrolundersøgelse, eller at disse sagsakter skal fremsendes.
2. Andet anbringende om, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en begrundelsesmangel, for så vidt som nævnte afgørelse er utilstrækkeligt begrundet i strid med kravene i artikel 20, stk. 4, i forordning nr. 1/2003. Det er således sagsøgerens opfattelse, at den anfægtede afgørelse intet sted forklarer, hvordan sagsøgeren er berørt af en eventuel overtrædelse, og den periode, hvori der er mistanke om, at der har fundet overtrædelser af konkurrencebestemmelserne sted, angives heller ikke med præcision i afgørelsen. Denne tilsidesættelse af begrundelsespligten er så meget desto mere skadelig, som den anfægtede afgørelse ikke indeholder de sagsakter, som den er støttet på.
3. Tredje anbringende om, at den anfægtede afgørelse er ulovlig, for så vidt som den blev vedtaget af Kommissionen, uden at denne institution råder over indicier, der er tilstrækkeligt alvorlige til, at der er grundlag for en mistanke om en overtrædelse af konkurrencebestemmelserne og dermed en begrundelse for en kontrolundersøgelse i sagsøgerens lokaler.
4. Fjerde anbringende om, at den anfægtede afgørelse er ulovlig, for så vidt som den ikke overholder den grundlæggende ret til boligens ukrænkelighed, som er fastsat i chartrets artikel 7 og EMRK's artikel 8, som følge af den uforholdsmæssige karakter af den kontrolundersøgelsesforanstaltning, som afgørelsen foreskriver, og fraværet af en tilstrækkelig garanti mod misbrug.

Sag anlagt den 28. april 2017 — Les Mousquetaires og ITM Entreprises mod Kommissionen

(Sag T-255/17)

(2017/C 231/38)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Les Mousquetaires (Paris, Frankrig) og ITM Entreprises (Paris) (ved advokaterne N. Jalabert-Doury, B. Chemama og K. Mebarek)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Der vedtages en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse for at pålægge Kommissionen at præcisere de formodninger og fremlægge de indicier, som den var i besiddelse af at begrunde formålet og målet med afgørelserne AT.40466 — Tute 1 og At.40467 AT.40467 — Tute 2.

- Indsigelsen om, at artikel 20, stk. 4, i forordning nr. 1/2003 er ulovlig, idet den ikke giver en adgang til effektive retsmidler med hensyn til betingelserne for gennemførelse af afgørelser om kontrolundersøgelser i overensstemmelse med EMRK's artikel 1, 8 og 13 og chartrets artikel 7 og 47, tiltrædes.
- Afgørelserne AT.40466 — Tute 1 og At.40467 AT.40467 — Tute 2, hvorved Les Mousquetaires S.A.S. og alle selskabets datterselskaber blev pålagt at underkaste sig en kontrolundersøgelse i medfør af artikel 20, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002, annulleres.
- Subsidiært, annulleres afgørelserne AT.40466 — Tute 1 og AT.40467 — Tute 2, der er vedtaget med et tilsvarende indhold med hensyn til ITM Entreprises S.A.S. den 9. februar 2017, og som ikke er meddelt til afgørelsernes adressater.
- Kommissionens afgørelse om at beslaglægge og kopiere de oplysninger, der er indeholdt i kommunikations- og lagringsværktøjer, som indeholder oplysninger, der henhører under brugernes privatliv, og om at afvise den anmodning om tilbagelevering af de omhandlede oplysninger, som sagsøgerne har fremsat, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale de samlede sagsomkostninger.

Søgsmålsgrund og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af grundlæggende rettigheder, retten til boligens ukrænkelighed og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse som følgende af manglende effektive retsmidler vedrørende betingelserne for gennemførelse af kontrolundersøgelser.
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 20, stk. 4, i forordning nr. 1/2003 og af grundlæggende rettigheder som følge af, at afgørelserne om kontrolundersøgelser er utilstrækkeligt begrundede og af denne grund har frtaget sagsøgerne en grundlæggende garanti, der gælder i denne forbindelse. Navnlig begrænser afgørelserne ikke genstanden for og formålet med kontrolundersøgelserne i tilstrækkelig grad, og de præciserer ikke de formodninger og indicier, som Kommissionen har indsamlet.
3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af artikel 20, stk. 3 og 4, og artikel 21 i forordning nr. 1/2003 og af grundlæggende rettigheder som følge af den omstændighed, at sagsøgerne er blevet frtaget andre grundlæggende garantier. Navnlig er afgørelserne om kontrolundersøgelser tidsbegrænsede, kan gennemføres uden en faktisk meddelelse, de overholder ikke sagsøgernes ret til juridisk bistand, ret til ikke at udtale sig og ret til respekt for privatlivet, og de er til hinder for, at sagsøgerne effektivt kunne fremsætte indsigelser, henset til den konstante henvisning til muligheden for sanktioner i tilfælde af hindringer.
4. Fjerde anbringende om et åbenbart urigtigt skøn og en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet i den måde, hvorpå Kommissionen har fastslagt hensigtsmæssigheden, varigheden og omfanget af kontrolundersøgelserne.
5. Femte anbringende om en tilsidesættelse af grundlæggende rettigheder, som blev begået ved vedtagelsen af afgørelsen om at nægte at sikre en beskyttelse, der er tilpasset visse dokumenter, der indeholder personlige oplysninger, for hvilke sagsøgerne havde anmodet om beskyttelse i henhold til EU-retten.
6. Sjette anbringende, hvormed der subsidiært anmodes om annullation af afgørelserne om kontrolundersøgelser, dateret den 9. februar 2017, på grundlag af de samme anbringender.

Sag anlagt den 8. maj 2017 — Clean Sky 2 Joint Undertaking mod Revoind Industriale

(Sag T-268/17)

(2017/C 231/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Clean Sky 2 Joint Undertaking (CSJU) (ved B. Mastantuono, som befuldmægtiget, og advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Revoind Industriale Srl (Oricola, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgte tilpligtes at betale CSJU et beløb stort 101 370,94 EUR vedrørende tilskudsaftalen for partnere nr. 632462 »EASIER-Experimental Acoustic Subsonic wind tunnel Investigation of the advanced geared turbofan Regional aircraft integrating HLD innovative low-noise design« og et beløb stort 524,91 EUR som morarenter beregnet med en sats på 3,5 % for perioden mellem den 7. februar 2017 og den 1. april 2017.
- Sagsøgte tilpligtes at betale 9,72 EUR pr. dag svarende til renter fra den 2. april 2017 indtil datoen for gældens fulde indfrielse.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringende.

Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgte har tilsidesat sine kontraktlige forpligtelser ved ikke at have gennemført EASIER-projektet og ved ikke at have givet CSJU de relevante rapporter og resultater i henhold til artikel II.2, bilag II til tilskudsaftalen.

Endvidere har sagsøgte ikke udført det arbejde, der skulle udføres i henhold til bilag I, og har derfor tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel II.3, litra a), e) og h), i bilag II til tilskudsaftalen.

Som følge deraf ophævede sagsøgeren tilskudsaftalen på grundlag af artikel II.38 i bilag II til tilskudsaftalen og udstedte en debetnota for den forfinansiering på 101 370,94 EUR, som koordinatoren allerede havde udbetalt til sagsøgte i overensstemmelse med tilskudsafталens bestemmelser. Forfinansieringen er netop fortsat sagsøgerens ejendom indtil endelig betaling.

De faktiske omstændigheder, der ligger til grund for Revoind Industriale S.r.l.'s forpligtelser som tilskudsmodtager i henhold til tilskudsafталen, er i vidt omfang uomtvistede i den foreliggende sag, og sagsøgtes indsigelser er generiske, ufuldstændige og uden støtte og synes således at savne ethvert grundlag.

Som følge deraf er sagsøgeren berettiget til at søge tilbagebetaling af det beløb, der blev betalt til sagsøgeren som forfinansiering, med tillæg af morarenter.

Sag anlagt den 8. maj 2017 — Clean Sky 2 Joint Undertaking mod Revoind Industriale

(Sag T-269/17)

(2017/C 231/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Clean Sky 2 Joint Undertaking (CSJU) (ved B. Mastantuono, som befuldmægtiget, og advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Revoind Industriale Srl (Oricola, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgte tilpligtes at betale CSJU et beløb stort 433 485,93 EUR vedrørende tilskudsafталen for partnere nr. 325954 »ESICAPIA-Experimental Subsonic Investigation of a Complete Aircraft Propulsion system Installation and Architecture power plant optimization« og et beløb stort 2 244,63 EUR som morarenter beregnet med en sats på 3,5 % for perioden mellem den 7. februar 2017 og den 1. april 2017.
- Sagsøgte tilpligtes at betale 41,57 EUR pr. dag svarende til renter fra den 2. april 2017 indtil datoen for gældens fulde indfrielse.

— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringende.

Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgte har tilsidesat sine kontraktlige forpligtelser ved ikke at have gennemført ESICAPIA-projektet og ved ikke at have givet CSJU de relevante rapporter og resultater i henhold til artikel II.2, bilag II til tilskudsaftalen.

Endvidere har sagsøgte ikke udført det arbejde, der skulle udføres i henhold til bilag I, og har derfor tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel II.3, litra a), e) og h), i bilag II til tilskudsaftalen.

Som følge deraf ophævede sagsøgeren tilskudsaftalen på grundlag af artikel II.38 i bilag II til tilskudsaftalen og udstedte en debetnota for den forfinansiering på 433 485,93 EUR, som koordinatoren allerede havde udbetalt til sagsøgte i overensstemmelse med tilskudsaftalens bestemmelser. Forfinansieringen er netop fortsat sagsøgerens ejendom indtil endelig betaling.

De faktiske omstændigheder, der ligger til grund for Revoind Industriale S.r.l.'s forpligtelser som tilskudsmodtager i henhold til tilskudsaftalen, er i vidt omfang uomtvistede i den foreliggende sag, og sagsøgtes indsigelser er generiske, ufuldstændige og uden støtte og synes således at savne ethvert grundlag.

Som følge deraf er sagsøgeren berettiget til at søge tilbagebetaling af det beløb, der blev betalt til sagsøgeren som forfinansiering, med tillæg af morarenter.

Sag anlagt den 8. maj 2017 — Clean Sky 2 Joint Undertaking mod Revoind Industriale

(Sag T-270/17)

(2017/C 231/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Clean Sky 2 Joint Undertaking (CSJU) (ved B. Mastantuono, som befuldmægtiget, og advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Revoind Industriale Srl (Oricola, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgte tilpligtes at betale CSJU et beløb stort 625 793,42 EUR vedrørende tilskudsaftalen for partnere nr. 620108 »LOSITA-LOW Subsonic Investigation of a large complete Turboprop Aircraft« og et beløb stort 3 240,41 EUR som morarenter beregnet med en sats på 3,5 % for perioden mellem den 7. februar 2017 og den 1. april 2017.
- Sagsøgte tilpligtes at betale 60,01 EUR pr. dag svarende til renter fra den 2. april 2017 indtil datoen for gældens fulde indfrielse.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringende.

Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgte har tilsidesat sine kontraktlige forpligtelser ved ikke at have gennemført LOSITA-projektet og ved ikke at have givet CSJU de relevante rapporter og resultater i henhold til artikel II.2, bilag II til tilskudsaftalen.

Endvidere har sagsøgte ikke udført det arbejde, der skulle udføres i henhold til bilag I, og har derfor tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel II.3, litra a), e) og h), i bilag II til tilskudsaftalen.

Som følge deraf ophævede sagsøgeren tilskudsaftalen på grundlag af artikel II.38 i bilag II til tilskudsaftalen og udstedte en debetnota for den forfinansiering på 625 793,42 EUR, som koordinatoren allerede havde udbetalt til sagsøgte i overensstemmelse med tilskudsafталens bestemmelser. Forfinansieringen er netop fortsat sagsøgerens ejendom indtil endelig betaling.

De faktiske omstændigheder, der ligger til grund for Revoind Industriale S.r.l.'s forpligtelser som tilskudsmodtager i henhold til tilskudsafталen, er i vidt omfang uomtvistede i den foreliggende sag, og sagsøgtes indsigelser er generiske, ufuldstændige og uden støtte og synes således at savne ethvert grundlag.

Som følge deraf er sagsøgeren berettiget til at søge tilbagebetaling af det beløb, der blev betalt til sagsøgeren som forfinansiering, med tillæg af morarenter.

Sag anlagt den 8. maj 2017 — Clean Sky 2 Joint Undertaking mod Revoind Industriale

(Sag T-271/17)

(2017/C 231/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Clean Sky 2 Joint Undertaking (CSJU) (ved B. Mastantuono, som befuldmægtiget, og advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Revoind Industriale Srl (Oricola, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgte tilpligtes at betale CSJU et beløb stort 189 128,26 EUR vedrørende tilskudsafталen for partnere nr. 632456 »WITTINESS-WindTunnel Tests on an Innovative regional A/C for Noise assessment« og et beløb stort 979,32 EUR som morarenter beregnet med en sats på 3,5 % for perioden mellem den 7. februar 2017 og den 1. april 2017.
- Sagsøgte tilpligtes at betale 18,14 EUR pr. dag svarende til renter fra den 2. april 2017 indtil datoen for gældens fulde indfrielse.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringende.

Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgte har tilsidesat sine kontraktlige forpligtelser ved ikke at have gennemført WITTINESS-projektet og ved ikke at have givet CSJU de relevante rapporter og resultater i henhold til artikel II.2, bilag II til tilskudsafталen.

Endvidere har sagsøgte ikke udført det arbejde, der skulle udføres i henhold til bilag I, og har derfor tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel II.3, litra a), e) og h), i bilag II til tilskudsafталen.

Som følge deraf ophævede sagsøgeren tilskudsafталen på grundlag af artikel II.38 i bilag II til tilskudsafталen og udstedte en debetnota for den forfinansiering på 189 128,26 EUR, som koordinatoren allerede havde udbetalt til sagsøgte i overensstemmelse med tilskudsafталens bestemmelser. Forfinansieringen er netop fortsat sagsøgerens ejendom indtil endelig betaling.

De faktiske omstændigheder, der ligger til grund for Revoind Industriale S.r.l.'s forpligtelser som tilskudsmodtager i henhold til tilskudsafталen, er i vidt omfang uomtvistede i den foreliggende sag, og sagsøgtes indsigelser er generiske, ufuldstændige og uden støtte og synes således at savne ethvert grundlag.

Som følge deraf er sagsøgeren berettiget til at søge tilbagebetaling af det beløb, der blev betalt til sagsøgeren som forfinansiering, med tillæg af morarenter.

Sag anlagt den 5. maj 2017 — Webgarden mod EUIPO (Dating Bracelet)**(Sag T-272/17)**

(2017/C 231/43)

Processprog: ungarsk

Parter*Sagsøger:* Webgarden Szolgáató és Kereskedelmi Kft. (Budapest, Ungarn) (ved advokat G. Jambrik)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede design:* EF-design »Dating Bracelet« — EF-design nr. 14 450 019*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 1. marts 2017 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 658/2016-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 4 i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 20 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder
- Tilsidesættelse af artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Sag anlagt den 15. maj 2017 — SH mod Kommissionen**(Sag T-283/17)**

(2017/C 231/44)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* SH (ved advokat N. de Montigny)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold:

- Det fastslås, at artikel 2, stk. 2, tredje afsnit, i bilag VII til tjenstemandsvedtægten er ulovlig.

- Afgørelsen truffet af Kontoret for Forvaltning og Fastsettelse af Individuelle Rettigheder (herefter »PMO«) den 13. juli 2016, og i det omfang, det er relevant, afgørelsen af 3. februar 2017 om udtrykkeligt afslag på klagen, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende vedrører en ulovlighedsindsigelse mod afgørelsen af 13. juli 2016, eftersom den er baseret på anvendelsen af artikel 2, stk. 2, tredje afsnit, i bilag VII til tjenstemandsvedtægten, der tilsidesætter forbuddet mod forskelsbehandling på grund af nationalitet og/eller på grundlag af herkomst, princippet om ligestilling, retten til uddannelse, beskyttelsen af barnets tarv, proportionalitetsprincippet og princippet om at legitimere enhver fravigelse af de i chartret fastsatte rettigheder.
2. Andet anbringende vedrører en retlig fejl og tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, idet afgørelsen af 13. juli 2016 er baseret på en ulovlig bestemmelse i vedtægten.

Sag anlagt den 12. maj 2017 — Le Pen mod Parlamentet

(Sag T-284/17)

(2017/C 231/45)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Marion Le Pen (Saint-Cloud, Frankrig) (ved advokat M. Ceccaldi)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets afgørelse af 2. marts 2017 om anmodning om ophævelse af Marine Le Pens immunitet 2016/2295 (IMM) annulleres.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale Marine Le Pen et beløb på 35 000 EUR som erstatning for det ikke-økonomiske tab.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale Marine Le Pen et beløb på 5 000 EUR som godtgørelse for de udgifter, der kan kræves erstattet.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale alle sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter (herefter »protokollen«). Dette anbringende er inddelt i fire led.
 - Første led vedrører rækkevidden af den immunitet, der er fastsat i protokollens artikel 8.
 - Andet led vedrører genstanden for den immunitet, der er fastsat i protokollens artikel 8.
 - Tredje led vedrører Parlamentets traditionelle beskyttelse af den immunitet, der er fastsat i protokollens artikel 8.
 - Fjerde led vedrører tilsidesættelse af Marine Le Pens immunitet som fastsat i protokollens artikel 8.

2. Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af protokollens artikel 9. Dette anbringende er inddelt i tre led.
 - Første led vedrører genstanden for protokollens artikel 9.
 - Andet led vedrører den retlige fejl, som Europa-Parlamentet har begået med hensyn til ophævelsen af Marine Le Pens immunitet.
 - Tredje led vedrører den omstændighed, at afgørelsen om ophævelse af immuniteten er i strid med Marine Le Pens og institutionens uafhængighed.
3. Tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og princippet om god forvaltningsskik. Dette anbringende er inddelt i to led.
 - Første led vedrører forskelsbehandling af Marine Le Pen i forhold til sammenlignelige situationer og tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet.
 - Andet led vedrører den omstændighed, at den anfægtede afgørelse udgør et åbenbart tilfælde af *fumus persecutionis* og tilsidesætter princippet om god forvaltningsskik.
4. Fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af retten til forsvar.

Sag anlagt den 12. maj 2017 — Yanukovych mod Rådet

(Sag T-285/17)

(2017/C 231/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Viktor Fedorovych Yanukovych (Kiev, Ukraine) (ved T. Beazley, QC)

Sagsøgt: Rådet for den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2017/381 af 3. marts 2017 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2017, L 58, s. 34) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/374 af 3. marts 2017 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2017, L 58, s. 1) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om, at Rådet savnede et korrekt retsgrundlag for de anfægtede retsakter.
 - Betingelserne for, at Rådet kunne basere sig på artikel 29 TEU, var ikke opfyldt med hensyn til den anfægtede afgørelse.
 - Betingelserne for at anvende artikel 215 TEUF var ikke opfyldt, fordi der ikke forelå en gyldig afgørelse på grundlag af kapitel 2 i afsnit V i TEU.
 - Der forelå ikke en tilstrækkelig forbindelse med henblik på at anvende artikel 215 TEUF som retsgrundlag over for sagsøgeren.

2. Andet anbringende om, at Rådet har begået magtfordrejning.
 - Rådets faktiske hensigt med at vedtage de anfægtede retsakter var i det væsentlige at forsøge at vinde det nuværende styre i Ukraines gunst (således at Ukraine ville knytte tættere forbindelser til EU) og ikke de grunde, der er angivet i de anfægtede retsakter.
3. Tredje anbringende om, at Rådet undlod at give en begrundelse.
 - Den »begrundelse« for at opføre sagsøgeren på listen, der er angivet i de anfægtede retsakter er (ud over at være forkert) en standardformulering, ligesom den er uhensigtsmæssig og mangelfuld for så vidt angår den nøjagtighed, der er påkrævet.
4. Fjerde anbringende om, at sagsøgeren ikke opfyldte de kriterier, der var angivet med henblik på at opføre en person på listen på det omhandlede tidspunkt.
5. Femte anbringende om, at Rådet har foretaget åbenbart urigtige skøn, da det lod sagsøgeren være omfattet af de anfægtede foranstaltninger. Ved at genudpege sagsøgeren, uanset den tydelige manglende overensstemmelse mellem »begrundelsen« og de relevante udpegelseskriterier, har Rådet begået en åbenbar fejl.
6. Sjette anbringende om, at sagsøgerens ret til forsvar er blevet tilsidesat og/eller at han er blevet nægtet en effektiv domstolsbeskyttelse. Det anføres bl.a., at Rådet har undladt at rådføre sig tilstrækkeligt med sagsøgeren før genudpegelsen, og sagsøgeren er ikke blevet givet en effektiv og retfærdig mulighed for enten at rette op på fejl eller fremlægge oplysninger vedrørende sine personlige forhold.
7. Syvende anbringende om, at sagsøgerens ejendomsrettigheder i henhold til artikel 17, stk. 1, i EU's charter om grundlæggende rettigheder er blevet tilsidesat, bl.a. fordi de restriktive foranstaltninger er en ubegrundet og uforholdsmæssig begrænsning af disse rettigheder.

Sag anlagt den 12. maj 2017 — Yanukovych mod Rådet

(Sag T-286/17)

(2017/C 231/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Donetsk, Ukraine) (ved T. Beazley, QC)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2017/381 af 3. marts 2017 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2017, L 58, s. 34) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/374 af 3. marts 2017 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2017, L 58, s. 1) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om, at Rådet savnede et korrekt retsgrundlag for de anfægtede retsakter.
 - Betingelserne for, at Rådet kunne basere sig på artikel 29 TEU, var ikke opfyldt med hensyn til den anfægtede afgørelse.

- Betingelserne for at anvende artikel 215 TEUF som retsgrundlag var ikke opfyldt, da der ikke forelå en gyldig afgørelse på grundlag af kapitel 2 i afsnit V i EU-traktaten.
 - Der forelå ikke en tilstrækkelig forbindelse med henblik på at anvende artikel 215 TEUF som retsgrundlag over for sagsøgeren.
2. Andet anbringende om, at Rådet begik magtfordrejning.
- Rådets faktiske hensigt med at vedtage de anfægtede retsakter var i det væsentlige at forsøge at vinde det nuværende styre i Ukraines gunst (således at Ukraine ville knytte tættere forbindelser til EU) og ikke de grunde, der er angivet i de anfægtede retsakter.
3. Tredje anbringende om, at Rådet undlod at give en begrundelse.
- Den »begrundelse« for at opføre sagsøgeren på listen, der er angivet i de anfægtede retsakter, er (ud over at være forkert) en standardformulering, ligesom den er uhensigtsmæssig og mangelfuld for så vidt angår den nøjagtighed, der er påkrævet.
4. Fjerde anbringende om, at sagsøgeren ikke opfyldte kriterierne for at blive opført på listen på det omhandlede tidspunkt.
5. Femte anbringende om, at Rådet foretog åbenbart urigtige skøn, da det lod sagsøgeren være omfattet af de anfægtede foranstaltninger. Ved at genudpege sagsøgeren, uanset den tydelige manglende overensstemmelse mellem »begrundelsen« og de relevante udpegelseskriterier, har Rådet begået en åbenbar fejl.
6. Sjette anbringende om, at sagsøgerens ret til forsvar er blevet tilsidesat, og/eller at han er blevet nægtet en effektiv domstolsbeskyttelse. Bl.a. anføres det, at Rådet har undladt at rådføre sig tilstrækkeligt med sagsøgeren før genudpegelsen, og sagsøgeren er ikke blevet givet en effektiv og retfærdig mulighed for enten at rette op på fejl eller fremlægge oplysninger vedrørende sine personlige forhold.
7. Syvende anbringende om, at sagsøgerens ejendomsrettigheder i henhold til artikel 17, stk. 1, i EU's charter om grundlæggende rettigheder er blevet tilsidesat, bl.a. fordi de restriktive foranstaltninger er en ubegrundet og uforholdsmæssig begrænsning af disse rettigheder.

Sag anlagt den 15. maj 2017 — Sky mod EUIPO — Parrot Drones (Parrot SKYCONTROLLER)

(Sag T-288/17)

(2017/C 231/48)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Sky plc (Isleworth, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor J. Barry)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Parrot Drones (Paris, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger: Parrot Drones

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket, der indeholder ordbestanddelene »Parrot SKYCONTROLLER« — registreringsansøgning nr. 13 107 842

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. marts 2017 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 457/2016-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten og for EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 16. maj 2017 — Stavytskyi mod Rådet**(Sag T-290/17)**

(2017/C 231/49)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Edward Stavytskyi (Belgien) (ved solicitor J. Grayston samt advokaterne P. Gjørtler, G. Pandey og D. Rovetta)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2017/381 af 3. marts 2017 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2017, L 58, s. 34) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/374 af 3. marts 2017 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2017, L 58, s. 1) annulleres, for så vidt som disse retsakter opretholder sagsøgeren på listen over personer og enheder, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om, at lovgivningen om opførelse på listen tilsidesætter proportionalitetsprincippet, eftersom den muliggør opførelse på listen blot på grundlag af, at der er rejst straffesag mod den pågældende, og at de anfægtede retsakter følgelig er blevet vedtaget på et ulovligt grundlag.
 2. Andet anbringende om, at Rådet har anlagt et åbenbart urigtigt skøn, da det ikke havde et tilstrækkelig solidt faktuel grundlag for at opføre sagsøgeren på listen under henvisning til, at de ukrainske myndigheder har rejst straffesag mod ham for uretmæssig tilegnelse af offentlige midler eller aktiver.
 3. Tredje anbringende om en utilstrækkelig begrundelse, eftersom Rådet i de anfægtede retsakter gav en utilstrækkelig og stereotyp begrundelse, eftersom det blot kopierede teksten i lovgivningen om opførelse på listen.
 4. Fjerde anbringende om et forkert retsgrundlag, eftersom de af Rådet vedtagne foranstaltninger ikke i forhold til sagsøgeren udgør udenrigspolitiske foranstaltninger, men i stedet udgør foranstaltninger på området for internationalt samarbejde om straffesager, som dermed er blevet vedtaget på et forkert retsgrundlag.
-

Sag anlagt den 16. maj 2017 — Transdev m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-291/17)**

(2017/C 231/50)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Transdev (Issy-les-Moulineaux, Frankrig), Transdev Ile de France (Issy-les-Moulineaux), Transports rapides automobiles (TRA) (Villepinte, Frankrig) (ved advokat F. Salat-Baroux)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Principalt delvis annullation af Europa-Kommissionens afgørelse af 2. februar 2017 om støtteordningerne SA.26763 2014/C (ex 2012/NN), som Frankrig har indført til fordel for bustransportvirksomhederne i regionen Île-de-France, for så vidt som det i afgørelsens artikel 1 erklæres, at den regionale støtteordning blev »ulovligt« indført, til trods for, at der var tale om en eksisterende støtteordning.
- Subsidiært delvis annullation af Europa-Kommissionens afgørelse af 2. februar 2017 om støtteordningerne SA.26763 2014/C (ex 2012/NN), som Frankrig har indført til fordel for bustransportvirksomhederne i regionen Île-de-France, for så vidt som det i afgørelsens artikel 1 erklæres, at den regionale støtteordning blev ulovligt indført for perioden forud for den 25. november 1998.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat to anbringender.

1. Med det første og principale anbringende gøres det gældende, at den omhandlede regionale støtteordning ikke blev ulovligt indført, eftersom den ikke var undergivet forpligtelsen til forudgående anmeldelse. Den regionale støtteordning var således en eksisterende støtteordning som omhandlet i artikel 108, stk. 1, TEUF og i bestemmelserne i artikel 1, litra b), og i kapitel VI i Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9) (herefter »forordning nr. 2015/1589«). Ifølge de regler, som finder anvendelse på eksisterende støtteordninger, er disse ordningers indførelse ikke ulovlig, idet Kommissionen i givet fald alene kan fastsætte hensigtsmæssige foranstaltninger med det formål at få dem ændret eller fjernet for fremtiden.
2. Med det andet og subsidiære anbringende gøres det gældende, at den regionale støtteordning ikke udgør en eksisterende støtteordning. Ifølge sagsøgerne behæftede Kommissionen den anfægtede afgørelse med en ulovlighed ved at fastslå, at den tiårige forældelsesfrist var blevet afbrudt af et søgsmål anlagt i 2004 af Syndicat autonome des transporteurs de voyageurs (herefter »SATV«) ved en national ret. Artikel 17 i forordning nr. 2015/1589 bestemmer således, at den tiårige forældelsesfrist alene afbrydes af en foranstaltning, der træffes af Kommissionen eller af en medlemsstat efter opfordring fra Kommissionen. Sagsøgerne har anført, at SATV's anlæggelse af et søgsmål ved en national ret ikke udgør en foranstaltning, der afbryder forældelsesfristen som omhandlet i denne bestemmelse.

Sag anlagt den 16. maj 2017 — Région Île de France mod Kommissionen**(Sag T-292/17)**

(2017/C 231/51)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Région Île-de-France (Paris, Frankrig) (ved advokat J. P. Hordies)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 2. februar 2017 (SA.26763 — (2014/C) –) vedrørende den støtteordning, som Frankrig har gennemført til fordel for busselskaber, der driver virksomhed i regionen Ile-de-France, annulleres, for så vidt som denne ordning kvalificeres som statsstøtte.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om Kommissionens afvisning af at kvalificere ordningen for støtte til regionen som eksisterende støtte.
2. Andet anbringende om, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en begrundelsesmangel. Dette anbringende er opdelt i to led:
 - Første led om, at der ikke foreligger en begrundelse vedrørende kriteriet om selektivitet.
 - Andet led om, at der ikke foreligger en begrundelse vedrørende kriteriet om en uberettiget økonomisk fordel.

Sag anlagt den 12. maj 2017 — Lion's Head Global Partners mod EUIPO — Lion Capital (Lion's Head)

(Sag T-294/17)

(2017/C 231/52)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Lion's Head Global Partners LLP (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokat R. Nöske)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Lion Capital LLP (London, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Lion's Head Global Partners LLP

Det omtvistede varemærke: International registrering af ordmærket »Lion's Head«, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 997 073

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. februar 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1478/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og indsigelsen forkastes.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 15. maj 2017 — VSM mod EUIPO (WE KNOW ABRASIVES)**(Sag T-297/17)**

(2017/C 231/53)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: VSM . Vereinigte Schmirgel- und Maschinen-Fabriken AG (Hannover, Tyskland) (ved advokat M. Horak)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »WE KNOW ABRASIVES« — registreringsansøgning nr. 15 063 522

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. marts 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1595/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 63, stk. 1, sammenholdt med artikel 58 og 59 i forordning nr. 207/2009, tilsidesættelse af artikel 63, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 og dermed af retten til forsvar.

Sag anlagt den 16. maj 2017 — Sata mod EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (1000)**(Sag T-299/17)**

(2017/C 231/54)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Tyskland) (ved advokat M.-C. Simon)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Kina)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Sata GmbH & Co. KG

Det omtvistede varemærke: Tegnet »1000« — EU-varemærkeregistrering nr. 12 333 531

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. marts 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 650/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- For så vidt som den anden part i sagen for appellkammeret intervenserer i sagen, tilpligtes denne at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 75 i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009.
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
- Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og princippet om god forvaltningsskik.

Sag anlagt den 17. maj 2017 — Sata mod EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (3000)

(Sag T-300/17)

(2017/C 231/55)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Tyskland) (ved advokat M.-C. Simon)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Kina)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Sata GmbH & Co. KG

Det omtvistede varemærke: Tegnet »3000« — EU-varemærkeregistrering nr.12 511 119

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. marts 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 653/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- For så vidt som den anden part i sagen for appellkammeret intervenserer i sagen, tilpligtes denne at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 75 i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og princippet om god forvaltningsskik.

Sag anlagt den 17. maj 2017 — Sata mod EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (2000)

(Sag T-301/17)

(2017/C 231/56)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Tyskland) (ved advokat M.-C. Simon)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Kina)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Sata GmbH & Co. KG

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket »2000« — EU-varemærkere registrering nr. 12 511 069

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. marts 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 651/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- For så vidt som den anden part i sagen for appelkammeret intervenserer i sagen, tilpligtes denne at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 75 i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og princippet om god forvaltningsskik.

Sag anlagt den 18. maj 2017 — Sata mod EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (6000)

(Sag T-302/17)

(2017/C 231/57)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Tyskland) (ved advokat M.-C. Simon)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Kina)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Sata GmbH & Co. KG

Det omtvistede varemærke: Tegnet »6000« — EU-varemærkeregistriering nr. 13 112 545

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. marts 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 656/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- For så vidt som den anden part i sagen for appellkammeret intervenserer i sagen, tilpligtes denne at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 75 i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og princippet om god forvaltningsskik.

Sag anlagt den 18. maj 2017 — Sata mod EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (4000)

(Sag T-303/17)

(2017/C 231/58)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Tyskland) (ved advokat M.-C. Simon)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Kina)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Sata GmbH & Co. KG

Det omtvistede varemærke: Tegnet »4000« — EU-varemærkeregistriering nr.12 333 548

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. marts 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 654/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- For så vidt som den anden part i sagen for appellkammeret intervenserer i sagen, tilpligtes denne at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 75 i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og princippet om god forvaltningsskik.

Sag anlagt den 18. maj 2017 — Sata mod EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (5000)**(Sag T-304/17)**

(2017/C 231/59)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Tyskland) (ved advokat M.-C. Simon)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Kina)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Sata GmbH & Co. KG*Det omtvistede varemærke:* Tegnet »5000« — EU-varemærkeregistrering nr. 12 333 555*Sagen for EUIPO:* Ugylldighedssag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 8. marts 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 655/2016-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- For så vidt som den anden part i sagen for appelkammeret intervenserer i sagen, tilpligtes denne at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 75 i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og princippet om god forvaltningsskik.

Sag anlagt den 17. maj 2017 — Red Bull mod EUIPO (Gengivelse af et parallelogram bestående af to felter i forskellig farve)**(Sag T-305/17)**

(2017/C 231/60)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* Red Bull GmbH (Fuschl am See, Østrig) (ved advokaterne A. Renck og S. Petivlasova)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket (gengivelse af et parallelogram bestående af to felter i forskellig farve) — registreringsansøgning nr. 14 326 508

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 26. januar 2017 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2582/2015-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 18. maj 2017 — adidas mod EUIPO — Shoe Branding Europe BVBA (gengivelse af tre parallelle striber)

(Sag T-307/17)

(2017/C 231/61)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: adidas AG (Herzogenaurach, Tyskland) (ved solicitors I. Fowler og I. Junkar)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Belgien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger/Indehaver af det omtvistede varemærke: adidas AG

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket (gengivelse af tre parallelle striber) — EU-varemærkeregistret nr. 12 442 166

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. marts 2017 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1515/2016-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og den anden part i sagen for appelkammeret, såfremt sidstnævnte intervenserer i sagen, tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 2, i sammenhæng med artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 15. maj 2017 — Lion's Head Global Partners mod EUIPO — Lion Capital (LION'S HEAD global partners)

(Sag T-310/17)

(2017/C 231/62)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Lion's Head Global Partners LLP (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokat R. Nöske)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Lion Capital LLP (London, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Lion's Head Global Partners LLP

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket, der indeholder ordbestanddelene »LION'S HEAD global partners« — International registrering nr. 996 979

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. februar 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1477/2016-4)

Påstande

- Afgørelse truffet den 28. februar 2017 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1477/2016-4) i en indsigelsessag mellem Lion's Head Global Partners LLP og Lion Capital LLP annulleres og indsigelsen forkastes.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 19. maj 2017 — Stips mod Kommissionen

(Sag T-311/17)

(2017/C 231/63)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Adolf Stips (Besozzo, Italien) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Principalt: Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 19. august 2016 om ikke at omklassificere sagsøgeren til lønklasse AD13 i omklassificeringsåret 2013 annulleres.
- Subsidiært: Kommissionen tilpligtes fuldt ud at erstatte sagsøgerens økonomiske og ikke-økonomiske tab.

— Under alle omstændigheder tilpligtes Europa-Kommissionen at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for sin påstand påberåbt sig et enkelt anbringende om tilsidesættelse af artikel 266 TEUF, for så vidt som Kommissionen bortså fra begrundelsen i dom af 19. juli 2016, Stips mod Kommissionen (F-131/15, EU:F:2016:154), og opfyldte denne dom i ond tro, således at den af Personaleretten afsagte doms materielle retskraft blev tilsidesat.

Sag anlagt den 22. maj 2017 — Wajos mod EUIPO (formen på en flaske)

(Sag T-313/17)

(2017/C 231/64)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Wajos GmbH (Dohr, Tyskland) (ved advokaterne J. Schneiders, R. Krillke og B. Schneiders)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Tredimensionalt EU-varemærke (formen på en flaske) — registreringsansøgning nr. 14 886 097

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 15. februar 2017 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1526/2016-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 23. maj 2017 — Nosio mod EUIPO (MEZZA)

(Sag T-314/17)

(2017/C 231/65)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Nosio SpA (Mezzocorona, Italien) (ved advokat A. Perani og J. Graffer)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »MEZZA« — registreringsansøgning nr. 14 822 506

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 1. marts 2017 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1518/2016-5)

Påstande

- Det fastslås, at EU-varemærkeforordningens artikel 43, stk. 1, er blevet tilsidesat og urigtigt anvendt.
- Den i klasse 33 foreslåede begrænsning »alkoholholdige drikke, især vin og mousserende vine, indeholdt i flasker eller beholdere med en kapacitet, der er større eller mindre end 0,375 liter«
- Det fastslås, at EU-varemærkeforordningens artikel 75 er blevet tilsidesat.
- Det fastslås, at afgørelse truffet den 1. marts 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1518/2016-5), som blev meddelt den 23. marts 2017.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse og urigtig anvendelse af artikel 43, stk. 1, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 75 i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse og urigtig anvendelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og stk. 2, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 19. maj 2017 — Clean Sky 2 Joint Undertaking mod Revoind Industriale**(Sag T-318/17)**

(2017/C 231/66)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Clean Sky 2 Joint Undertaking (CSJU) (ved B. Mastantuono, som befuldmægtiget, og advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Revoind Industriale Srl (Oricola, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgte tilpligtes at betale CSJU et beløb stort 359 913,75 EUR vedrørende tilskudsaftalen for partnere nr. 325940 »EULOSAM — Design and Manufacturing of Baseline Low-Speed, Low-Sweep Wind Tunnel Model« og et beløb stort 2 105,25 EUR som morarenter beregnet med en sats på 3,5 % for perioden mellem den 31. januar og den 1. april 2017.
- Sagsøgte tilpligtes at betale 34,51 EUR pr. dag svarende til renter fra den 2. april 2017 indtil datoen for gældens fulde indfrielse.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringende.

Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgte har tilsidesat sine kontraktlige forpligtelser ved ikke at have gennemført EULOSAM-projektet og ved ikke at have givet CSJU de relevante rapporter og resultater i henhold til artikel II.2, bilag II til tilskudsaftalen.

Endvidere har sagsøgte ikke udført det arbejde, der skulle udføres i henhold til bilag I, og har derfor tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel II.3, litra a), e) og h), i bilag II til tilskudsaftalen.

Som følge deraf ophævede konsortiet tilskudsaftalen og udstedte en debetnota for den forfinansiering på 359 913,75 EUR, som koordinatoren allerede havde udbetalt til sagsøgte i overensstemmelse med tilskudsaftalens bestemmelser. Forfinansieringen er netop fortsat sagsøgerens ejendom indtil endelig betaling.

De faktiske omstændigheder, der ligger til grund for Revoind Industriale S.r.l.'s forpligtelser som tilskudsmodtager i henhold til tilskudsaftalen, er i vidt omfang uomtvistede i den foreliggende sag, og sagsøgtes indsigelser er generiske, ufuldstændige og uden støtte og synes således at savne ethvert grundlag.

Som følge deraf er sagsøgeren berettiget til at søge tilbagebetaling af det beløb, der blev betalt til sagsøgeren som forfinansiering, med tillæg af morarenter.

Sag anlagt den 16. maj 2017 — Ceobus m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-330/17)

(2017/C 231/67)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Ceobus (Génicourt, Frankrig), Compagnie des transports voyageurs du Mantois interurbains — CTVM (Mantes-la-Jolie, Frankrig), SA des Transports de St Quentin en Yvelines (Trappes, Frankrig), Les cars Perrier (Trappes), Tim Bus (Magny-en-Vexin, Frankrig), Transports Voyageurs du Mantois (TVM) (Mantes-la-Jolie) (ved advokat D. de Combles de Nayves)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Principalt annulleres Kommissionens afgørelse af 2. februar 2017 SA.26763 vedrørende angiveligt tildelt støtte til kollektive transportvirksomheder i regionen Ile-de-France, for så vidt som det deri fastslås, at Ile-de-Frances støtteordning, der var gældende mellem 1984 og 2008, udgør ny støtte, som blev »iværksat retsstridigt«.
- Subsidiært annulleres Kommissionens afgørelse af 2. februar 2017 SA.26763 vedrørende angiveligt tildelt støtte til kollektive transportvirksomheder i regionen Ile-de-France, for så vidt som det deri fastslås, at den individuelle støtte, der blev tildelt i henhold til regionen Ile-de-Frances støtteordning mellem maj 1994 og den 25. november 2008, udgør ny støtte, som blev »iværksat retsstridigt«.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende, der er fremsat til støtte for den første påstand, vedrører en tilsidesættelse af artikel 108 TEUF, en tilsidesættelse af artikel 1, litra b), i Rådets forordning (EU) 2015/1589 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (herefter »forordning nr. 2015/1589«) (EUT 2015, L 248, s. 9) samt en tilsidesættelse af retskraften af de domme, der blev afsagt af Den Europæiske Unions Domstol efter en præjudiciel forelæggelse.
 2. Andet anbringende, der er fremsat til støtte for den anden påstand, vedrører en tilsidesættelse af artikel 17 i forordning nr. 2015/1589, for så vidt som Kommissionen kvalificerede en foranstaltning, der ikke opfyldte de kvalifikationskriterier for denne kategori af foranstaltninger, som er fastsat i denne artikel, som en foranstaltning, der afbrød forældelsesfristen.
 3. Tredje anbringende, der er fremsat til støtte for den anden påstand, vedrører en tilsidesættelse af de berørte parter processuelle rettigheder, for så vidt som Kommissionen i sin afgørelse om at indlede proceduren fastslog, at forældelsen var blevet afbrudt ikke af indgivelsen af en stævning til forvaltningsdomstolene, men af Kommissionens første anmodning om oplysninger af 25. november 2008.
-

Sag anlagt den 23. maj 2017 — Steifer mod EØSU**(Sag T-331/17)**

(2017/C 231/68)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* Guy Steifer (Bruxelles, Belgien) (ved advokat M.-A. Lucas)*Sagsøgt:* Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg**Sagsøgerens påstande**

- Afgørelse truffet den 21. oktober 2002 af direktøren for EØSU's Personale- og Finansressourcer, hvorved denne gav afslag på sagsøgerens ansøgning af 2. oktober 2002 om tilbagebetaling med tillæg af renter af den del af hans belgiske pensionsrettigheder, som ikke var blevet medregnet ved overførslen til fællesskabsordningen, annulleres.
- Meddelelse om fastsættelse af sagsøgerens alderspensionsrettigheder, der blev fastsat ved afgørelse nr. 360/03 A af 15. december 2003, annulleres, for vidt som den udelukkede eller undlod at fastsætte tilbagebetaling af de regelmæssige ydelser svarende til hans alderspension, der udbetales af det belgiske statslige pensionskontor til EØSU's bankkonto med virkning fra den 1. januar 2004 på grund af overførslen af hans pensionsrettigheder.
- EØSU tilpligtes at tilbagebetale de regelmæssige ydelser til sagsøgeren, som pensionskontoret har udbetalt til EØSU fra den 1. januar 2004 i forbindelse med overførslen af hans pensionsrettigheder, med tillæg af morarenter, der fastsættes efter den sats, som ECB anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner forhøjet med to procentpoints fra tidspunktet, hvor tilbagebetalingen burde være foretaget og indtil den fulde tilbagebetaling.
- EØSU tilpligtes hver måned at tilbagebetale de regelmæssige ydelser til sagsøgeren, som pensionskontoret fortsat i fremtiden vil udbetale til EØSU's bankkonto.
- EØSU tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et eneste anbringende vedrørende tilsidesættelse af det EU-retlige princip om forbud mod uberettiget berigelse, krænkelse af ejendomsretten og tilsidesættelse af artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til tjenestemandsvedtægten fortolket i lyset af dens formål, for så vidt som de anfægtede afgørelser udelukker eller undlader at fastsætte, at sagsøgeren har ret til tilbagebetaling af den del af hans nationale pension, som ikke har bidraget til oprettelsen af hans pension fra Den Europæiske Union.

Rettens kendelse af 3. maj 2017 — Facebook mod EUIPO — Brand IP Licensing (lovebook)**(Sag T-757/15) ⁽¹⁾**

(2017/C 231/69)

Processprog: engelsk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 68 af 22.2.2016.

Rettens kendelse af 18. maj 2017 — Consorzio IB Innovation mod Kommissionen**(Sag T-84/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 231/70)

Processprog: italiensk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 95 af 27.3.2017.

Rettens kendelse af 5. maj 2017 — King.com mod TeamLava (skærm billeder og ikoner)**(Sag T-95/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 231/71)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 10.4.2017.

Rettens kendelse af 18. maj 2017 — Consorzio IB Innovation mod Kommissionen**(Sag T-126/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 231/72)

Processprog: italeinsk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 121 af 18.4.2017.

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til meddelelse til Tidende i sag T-86/17**

(»Den Europæiske Unions Tidende« C 104 af 3. april 2017)

(2017/C 231/73)

Meddelelsen i sag T-86/17, Le Pen mod Parlamentet, affattes således:

Sag anlagt den 10. februar 2017 — Le Pen mod Parlamentet

(Sag T-86/17)

(2017/C 104/85)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Marion Le Pen (Saint-Cloud, Frankrig) (ved advokaterne M. Ceccaldi og J.-P. Le Moigne)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Annullection af Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 5. december 2016 truffet i medfør af Europa-Parlamentets Præsidiiums afgørelse af 19. maj og 9. juli 2008 om gennemførelsesbestemmelser til statutten for Europa-Parlamentets medlemmer, som ændret, hvori der fastslås en fordring mod sagsøgeren på 298 497,87 EUR i form af fejlagtigt udbetalte beløb i forbindelse med parlamentarisk assistance, hvori tilbagesøgningen af denne fordring begrundes og hvori det pålægges den kompetente anvisningsberettigede i samarbejde med institutionens regnskabsansvarlige at foretage tilbagesøgning heraf i medfør af artikel 68 i gennemførelsesbestemmelserne til statutten for Europa-Parlamentets medlemmer og artikel 66, 78, 79 og 80 i finansforordningen.
- Annullection af debetnota nr. 2016-1560 af 6. december 2016, hvori sagsøgeren oplyses om, at der er fastslået en fordring mod hende på 298 497,87 EUR ifølge generalsekretærens afgørelse af 5. december 2016 og at de fejlagtigt udbetalte beløb i form af parlamentarisk assistance vil blive tilbagesøgt i medfør af artikel 68 i gennemførelsesbestemmelserne til statutten for Europa-Parlamentets medlemmer og artikel 66, 78, 79 og 80 i finansforordningen.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale Marine Le Pen et beløb på 50 000 EUR i sagsomkostninger, der kan kræves erstattet.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført 12 anbringender.

1. Første anbringende er, at retsaktens ophavsmand er inkompetent. Sagsøgeren har gjort gældende, at Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 5. december 2016 (herefter »den anfægtede afgørelse«) henhører under Europa-Parlamentets Præsidium's kompetence og at afgørelsens signatar ikke har godtgjort at have nogen bemyndigelse.
2. Andet anbringende er, at den anfægtede afgørelse ikke er begrundet, selv om dette er et krav i henhold til artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

3. Tredje anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af væsentlige formkrav, for så vidt som den anfægtede afgørelse omhandler rapporten vedrørende den undersøgelse, som blev gennemført af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (herefter »OLAF«) og afsluttet den 26. juli 2016 og som ikke er blevet fremsendt til sagsøgeren. Sagsøgeren er således ikke blevet hørt og har ikke med føje kunnet gøre sine anbringender til sit forsvar gældende, eftersom generalsekretæren har afvist at fremsende de sagsakter, som ligger til grund for den anfægtede afgørelse, til hende.
 4. Fjerde anbringende er, at Europa-Parlamentets generalsekretær ikke personlige har undersøgt sagen. Ifølge sagsøgeren har sidstnævnte indskrænket sig til at tage OLAF's rapport til efterretning og har ikke på noget tidspunkt personligt undersøgt sagsøgerens situation.
 5. Femte anbringende er, at der ikke foreligger faktiske omstændigheder til støtte for den anfægtede afgørelse samt den dertil knyttede debetnota (herefter »de anfægtede retsakter«), for så vidt som de faktiske omstændigheder, der er lagt til grund, er unøjagtige.
 6. Sjette anbringende vedrører omvendelse af bevisbyrden. Sagsøgeren er i denne forbindelse af den opfattelse, at det ikke tilkommer hende at bevise, at hendes assistent har udført arbejde, men at det tværtimod tilkommer de kompetente myndigheder at bevise det modsatte.
 7. Syvende anbringende er, at proportionalitetsprincippet er tilsidesat, for så vidt som det beløb, der kræves af sagsøgeren, ikke er begrundet, hverken i detaljer eller hvad angår beregningsmetoden, og at det forudsættes, at den parlamentariske assistent aldrig har arbejdet for sagsøgeren.
 8. Ottende anbringende er, at der foreligger magtfordrejning, for så vidt som de anfægtede retsakter er blevet vedtaget med det formål at fratage sagsøgeren, som er medlem af Europa-Parlamentet, midlerne til at udøve sit mandat.
 9. Niende anbringende er, at der foreligger procedurefordrejning. Sagsøgeren har gjort gældende, at generalsekretæren med det formål at undgå at være tvunget til at fremsende OLAF's rapport, som han er i besiddelse af, til sagsøgeren, ulovligt har fremsendt anmodningen om fremsendelse af denne rapport til OLAF, som ikke har fremsendt denne.
 10. Tiende anbringende vedrører forskelsbehandling og fumus persecutionis, for så vidt som situationen omkring denne tvist udelukkende omhandler sagsøgeren og hendes parti.
 11. Ellevte anbringende vedrører den omstændighed, at der er sket indgreb i et parlamentsmedlems uafhængighed, og konsekvenserne af, at der ikke foreligger et bundet mandat. De anfægtede retsakter har utvivlsomt til formål at forhindre sagsøgeren i frit at udøve sit mandat som medlem af Europa-Parlamentet ved at fratage hende de økonomiske midler, der er nødvendige for at udføre hendes arbejde. Sagsøgeren kan som parlamentsmedlem desuden ikke modtage instrukser fra generalsekretæren om den måde, hvorpå hun skal udøve sit mandat, under trusler om økonomiske sanktioner.
 12. Tolvte anbringende vedrører OLAF's manglende uafhængighed, for så vidt som dette organ ikke giver nogen garanti for uafhængighed og ærlighed og er afhængigt af Europa-Kommissionen.
-

Berigtigelse til meddelelse til Tidende i sag T-161/17*(»Den Europæiske Unions Tidende« C 151 af 15. maj 2017)*

(2017/C 231/74)

Meddelelsen i sag T-161/17, Le Pen mod Parlamentet, affattes således:

Sag anlagt den 11. marts 2017 — Le Pen mod Parlamentet**(Sag T-161/17)**

(2017/C 151/49)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Marion Le Pen (Saint-Cloud, Frankrig) (ved advokaterne M. Ceccaldi og J.-P. Le Moigne)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Annullection af afgørelse truffet af Europa-Parlamentets generalsekretær den 6. januar 2017 i medfør af artikel 33, 43, 62, 67 og 68 i Europa-Parlamentets Præsidiiums afgørelse 2009/C 159/01 af 19. maj og 9. juli 2008 »om gennemførelsesbestemmelser til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer«, som ændret, hvori der fastslås en fordring mod sagsøgeren på 41 554 EUR på grund af fejlagtigt udbetalte beløb i forbindelse med parlamentarisk assistance, hvori inddrivelsen af denne fordring begrundes, og hvori det pålægges den ansvarlige anvisningsberettigede i samarbejde med institutionens regnskabsfører at foretage inddrivelse heraf i medfør af artikel 68 i gennemførelsesbestemmelserne og artikel 66, 78, 79 og 80 i finansforordningen.
- Annullection af debetnota nr. 2017-22 af 11. januar 2016, hvori sagsøgeren oplyses om, at der er fastslået en fordring mod hende på 41 554 EUR ifølge generalsekretærens afgørelse af 6. januar 2017, og at de fejlagtigt udbetalte beløb til parlamentarisk assistance vil blive inddrevet i medfør af artikel 68 i gennemførelsesbestemmelserne og artikel 78, 79 og 80 i finansforordningen.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Europa-Parlament tilpligtes at betale Marine Le Pen et beløb på 50 000 EUR i sagsomkostninger, der kan kræves erstattet.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om de fejl, som berører de anfægtede retsakters formelle lovlighed. Dette anbringende er opdelt i fem led.
 - Første led om, at kompetencen på området for økonomiske afgørelser, som berører europaparlamentsmedlemmer, tilkommer Europa-Parlamentets Præsidium og ikke generalsekretæren.
 - Andet led om, at Europa-Parlamentets Præsidium ikke kan ændre karakteren og omfanget af sin kompetence. Generalsekretæren har imidlertid ikke påvist nogen behørig delegation fra formanden for Europa-Parlamentets Præsidium, som giver ham bemyndigelse til at vedtage og forkynde de anfægtede retsakter hvad angår regler om økonomiske spørgsmål vedrørende et parlamentsmedlem.
 - Tredje led om, at de anfægtede retsakter savner en tilstrækkelig begrundelse og er udtryk for vilkårlighed.
 - Fjerde led om tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter.

- Femte led om, at Europa-Parlamentets generalsekretær ikke personligt har undersøgt sagen.
 - 2. Andet anbringende om de fejl, som berører de anfægtede retsakters materielle lovlighed. Dette anbringende er opdelt i seks led.
 - Første led om tilsidesættelse af princippet om den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet.
 - Andet led om, at der ikke foreligger faktiske omstændigheder til støtte for de anfægtede retsakter.
 - Tredje led om, at de anfægtede retsakter er behæftet med magtfordrejning.
 - Fjerde led om, at de anfægtede retsakter er behæftet med procedurefordrejning.
 - Femte led om, at de anfægtede retsakter er diskriminerende, og at der foreligger *fumus persecutionis*.
 - Sjette led om OLAF's manglende uafhængighed.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA